

ЭНГ ЯХШИ КУНЛАР

Байрами бўлмаган бирор халқ ер юзида топилмайди. Кишилик жамияти шаклланганидан бўён бирор-бир муҳим ҳодиса ё эришилган катта ютуқ муносабати билан байрам кунлари белгиланиб нишонланади.

Анас ибн Молик (розийаллоҳу анху) ривоят қиладилар: «Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) Мадинага келгандарига мадиналикларнинг кўнгилочар икки куни бор эди. Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Бу қандай кунлар?” деб сўрадилар. Улар: “Жоҳилиятда бу кунлари кўнгилларимизни хушлардик”, дейишиди. Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам): “Аллоҳ таоло сизларга у икки куни улардан яхши қурбонлик ва фитр кунларига алмаштирди”, дедилар» (Абу Довуд, Аҳмад, Насаи).

Қурбонлик ва фитр кунлари байрамдир, хурсандлик ва шодлик кунларидир. Хурсандлик, ҳаёт билан завқлашиб, ҳалол зийнат ва гўзаликлардан ҳузурланиш каби ишлар динимизда қайтарил-

маганининг белгисидир бу кунлар. Шодликни айнан бу икки байрамда изҳор қилиш эса динимиз шиори. Шунинг учун ҳам ҳайит кунлари таъзияхонлик қилиш, мотамса-ролик мумкин эмас.

Фитр ва қурбонлик байрамлари Аллоҳ таолонинг мўмин бандаларига зиёфат кунидир. Шунинг учун бу кунлар энг яхши кунлар ҳисобланади. Бу кунлардан мақ-

сад кўнгилларга дилкашлиқ, нафсларга севинч, жисмга роҳат бағишлиш, дўстлар ўртасида муҳаббат, яқинлар орасида меҳр ришталарини янгилаш, кишиларни бирбиirlariga ёрдам кўрсатишга чорлашдир.

Фитр ва қурбонлик байрамларидан мақсад ночор ва заифларнинг жамият зиммасидаги ҳақларини ёдга туширишдир.

Ҳайит қувончлари барча хонадонга ва оиласга кириб бориши учун айнан шу кунлари фитр садақасини бериш ва қурбонлик қилиш давлатмандларга војиб бўлади. Факирлар озорланмаслиги учун давлатмандлар ҳам Курбон ҳайити намози ўқилгунига қадар бирон нарса тановул қўлмасин, қурбонлик сўйилгач барча бирдай тўқ ва шод бўлсин, деб Пайғамбаримиз (алай-

ҳиссалом) суннат қилганлар. Шунинг учун фақирларга фитр садақасини ёки қурбонлик гўштидан бермоқчи бўлганлар тезроқ беришлари мақсадга мувофиқдир.

Одатда байрамларда жамият ахлоқи, истак ва майлари, одатлари қалқиб кўринади. Байрамларда ахлоқи комил, бир-бирига меҳрибон ва мададкор жамият баҳтили ва фаровон жамиятдир.

Меҳр-муҳаббат, ўзаро ёрдам, саховат, ҳаёт, етим ва фақирлар ҳолидан хабар олиш, кексаларни қадрлаш, ота-онани ҳурматлаш мусулмонларнинг ажралмас хулқидир. Зоро, Ислом динимиз хусни хулқидир. Бу хулқаримизни ҳайит кунлари тўла намоён қиласайлик.

Аллоҳ субҳаноҳу ва таоло барчаларимизни қайта-қайта ҳайит қувончларига етказсин. Омин.

ВАЪДАГА ВАФО

Аллоҳ таоло ҳар бир инсонни қадрли, эъзозли қилиб яратган. У ато этган қадр, эъзозни асрарни эса инсоннинг ўзига ҳавола қилган ва камоли меҳрибонлигидан уларни қандай асрар омилларини ҳам баён этган. У омилларни билиб, уларга амал қилган инсонларнинг қадрини оширишни ваъда қилган.

Инсон қадри, эъзозини асрорчи омиллардан бири ваъдага вафо қилишдир. Ҳукмлари инсон қадрини асрарга қаратилган динимизда ваъдага вафо вожиб ҳисобланади.

Куръони каримнинг бир неча оятида ваъдага вафо қилишнинг самараси ва ваъдага вафосизлик оқибатлари баён этилган:

Ваъдага вафо қилиш Аллоҳ таолонинг муҳаббатига ноил бўлиш боисидир (Оли Имрон, 76);

Ваъдага вафо қилиш яхшилик асосларидан биридир (Бақара, 177);

Ваъдасини бузувчилар, қариндошликтин унутганлар ер юзида бузгунчилик қилувчилар қаторидадир (Бақара, 27).

Ваъдага вафо қилиш лозимлиги ҳадиси шарифларда ҳам таъкидланган:

“Ваъда қарзидир” (Табароний);

“Ваъдага вафосизлик мунофиқлик аломатидан биридир” (Бухорий).

Шунинг учун Ҳазрати Али (каррамаллоҳу важҳаҳу) Аштар Нахай Молик ибн Ҳорисга ёзган мактубларида жумладан бундай насиҳат қилганлар: “Агар душманингиз билан ҳам битим тузган ё унга ваъда берган бўлсангиз вафо қилинг, сўзингиз устидан чиқинг, ваъдангиз учун жонингизни фидо қилинг. Зоро, инсонлар ақидада бир-бирларидан фарқ қилсалар-да, Аллоҳ таоло фарзларидан сўнг ваъдага вафо қилишнинг буюклиги хусусида яқдиллар. Тузган битим ва берган ваъдангизга асло хиёнат қилманг!” Ҳазрати Алининг бу насиҳатлари барчамиз учун дастур бўлса, қадримиз асло йўқолмайди.

«HIDOVAT»
Ойлик диний-маърифий,
илмий-адабий нашр

Муассис

Ўзбекистон мусулмонлари идораси

Боши мұхаррир

Нуруллоҳ МУҲАММАД РАУФХОН

Таҳрир ҳайъати

Усмонхон АЛИМОВ
Абдулазиз МАНСУР
Абдураззок ЮНУС
Анвар ТУРСУН
Неъматилла ИБРОҲИМОВ
Аҳад ҲАСАНОВ
Зоҳиджон ИСЛОМОВ
Зоҳидилло МУНАВВАРОВ
Баҳодир КАРИМОВ
Ортиқбек ЮСУПОВ
Нуриддин ҲОШИМОВ
Муҳаммад Шариф ЖУМАН
Юсуфжон ИСҲОҚ
Эркин МАЛИК
Абдул Жалил ХЎЖАМ
(Боши мұхаррир ўринбосари)
Аҳмад Муҳаммад ТУРСУН
Муҳаммад Собит САЛОҲИДДИН
Исомиддин ОЛИМ ШАЙХ

Муқова
«Voris Design» маркази билан
ҳамкорликда тайёрланди.

Бадиий мұхаррир
Хайруллоҳ ҚУДРАТУЛЛОҲ ўғли

Матнни
Райхона ХОЛБЕК қизи
терди

Тарғибот-ташвиқот марказлари:

Андижон вилояти — 8.374. 224-34-04
Раҳбари Ўқтам ҳожи Умрзоқ
Фарғона вилояти — 8.373. 222-12-38
Раҳбари Салоҳиддин Нуриддин
Сурхондарё вилояти — 8.376. 226-05-08
Раҳбари Низомиддин Чори

Манзилимиз:

700021 Тошкент шаҳри
Шайхонтохур тумани Навоий кӯчаси 46-үй;
Тел: 149-18-26, тел.факс: 144-36-53.
Интернет сайтимиз: www.hidoyat.uz
Интернет почтамиз: admin@hidoyat.uz
Ўзбекистон Республикаси Матбуот ва ахборот агентлигига рўйхатта олинган. Гувоҳнома рақами 170.

Босишига 2006 йил 24 октябрда руҳсат берилди.
Босмахонага 2006 йил 26 октябрда топширилди.
Қоғоз бичими 84x108^{1/16}. Адади 16000 нусха. 26-сон буюртма. Тошкент Ислом университети нашиёт-матбаа бирлашмаси босмахонасида босилди.

Мақолалар хат орқали юборилганида исмлар тўлиқ ёзилши, мансуз аниқ кўрсатилиши шарт.

МУНДАРИЖА

Рамазон ҳайити муборак!	
Энг яхши кунлар	1
Таянич нуқта	
Ваъдага вафо	2
Бир оят тафсири	
Аллоҳ ғуурулланувчиларни сўймас	4
Илм масканларида	
Даврон АБДУҚОДИР	
Илмда камолот сари	5
ЎМИ ҳаёти	
Жалолиддин НУРИДДИНОВ	
Рағбат масъулият юклайди	11
ЎМИ ҳаёти	
Муҳаммад Назар ҚАЙЙУМОВ	
Тунлар ёруғ бўлди	12
Сайдбаҳром ФУЛОМОВ	
Умрачилар кўпайди	12
Мужда	
Янгиқишлоқقا булоқ суви келди	12
Бухоронинг бир темирчиси	12
Амри маъруф	
Абу Ҳомид ФАЗЗОЛИЙ	
Қалб хасталиги белгилари, муолажаси ..	14
Карши шаҳрининг 2700 йиллиги	
Асрор ҚИЛИЧЕВ	
Қашқадарё кўприги	19
Хотира	
Бир умр Куръонни кўтариб ўтган зот ..	20
Ибрат	
Муҳаммаджон РАҲМАТ	
Санам холанинг рўзаси бузилмади	23
Истиқлоннинг 15 йиллиги	
“Бешқўргон” жомеъ масжиди	24
Шеърият	
Шукур ҚУРБОН	
Мени согинибсиз, излабсиз	26
Абдумалик КАМОЛ	
Фунчаларнинг сирин билсам	27
Мовароунаҳр уламолари	
Муроджон ИСМОИЛОВ,	
Темурали ИКРОМОВ	
Мавлоно Лутфуллоҳ Чустий	28
Тиббиёт бурчаги	
Сафар МУҲАММАД	
Беҳи хосиятлари	29
Болалар саҳифаси	
Кичкина Умарнинг ҳикоялари	30
Юрган дарё	
Малайзияни кўрмабсиз	32

Ҳадис шарҳи

Муҳиддин Закариё ибн ШАРАФ НАВАВИЙ

ХАЙРЛИ ИШЛАРГА
ШОШИЛГАН ЯХШИ

6

Шаҳодат калимасини айтган киши имоннинг ярмини қўлга киритади. Ким қалбини хасталиклардан тозаласа, имони комил бўлади, акс ҳолда унинг имони нуқсонлидир.

Эҳтиром

Софияхон Эшон БОБОХОН қизи

БИР ЯРИМ АСР
ДИН ХИЗМАТИДА

8

1937 йил 14 август кечаси соат учларда отам Эшон Бобохон ибн Абдулмажидхон ва акам Зайнуддинхон қамоқقا олинди. Терговчи, полковник Мусин буйруғи билан уйимиздан иккита юқ машинасида нодир қўлёзма китоблар олиб кетилди.

Ҳабарлар

ИСЛОМ ВА ОЛАМ

Исломий тафаккурга қизиқиши

Фарbdаги ҳукуматга мойил ва нодавлат ташкилотлар Жанубий-шарқий Осиёдаги, энг аввало, Малайзиядаги мусулмон муаллифларнинг асарлари таржима қилинишини ҳартомонлама рағбатлантиришяпти.

16

Мовароунаҳр уламолари

МАВЛОНО
ЛУТФУЛЛОҲ ЧУСТИЙ

28

Динимиз тарихида ўчмас из қолдирган Мавлоно Лутфуллоҳнинг Фарғона водийи сугориш тармоқлари тараққиётида ҳам алоҳида хизматлари бор.

АЛЛОХ ТАОЛО ФУРУРЛАНУВЧИЛАРНИ СУЙМАС

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ قَبْرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ
مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوا بِالْعَصْبَةِ أُولَئِكَ الْقَوْمَةِ إِذْ قَالَ لَهُمْ قَوْمُهُمْ لَا تَفْرَحُ

إِنَّ اللَّهَ لَا تُحِبُّ الْفَرَحِينَ

Албатта, Корун Мусо қавмидан эди.

Бас, у (қавм)ларга кибр қилди. Биз хазина-
лардан унга қалитлари бақувват жамоатта ҳам
օғирлик қиласынан нарсаларни ато этган эдик.
Үшанды қавми унга: “Мағурланмагин! Чунки
Аллоҳ гуурланувчиларни сүймас. Аллоҳ сен-
га ато этган нарса билан охиратни истагин ва
дунёдан бўлган насибангни ҳам унутмагин.
Аллоҳ сенга эҳсон қилгани каби сен ҳам
(одамларга) эҳсон қил! Ерда бузғунчилик
қилишни истама! Чунки, Аллоҳ бузғунчилар-
ни сүймас”, дедилар (Қасас, 76-77).

Изох:

Қорун Мусога (алайхиссалом) амакивач-ча эди. Тавротни яхши ўқиб, ўрганган бўлса-да, Сомирийга ўхшаб мунофиқ, ҳасадгўй ва мутакабир эди. Бойлиги шу қадар беҳисоб эдики, хазиналарининг калитлари олтмиш-та хачирга юк бўлар эди. Кейинги оятларда унинг тақдири нима билан якун топгани ҳақида ибратли маълумотларни ўқиймиз.

Қорун кимё илмини ҳаммадан яхши билгаган. Айтишларича, мисдан тилла, күрғошиндан кумуш ясаш сирларини билгани учун хазиналари күпайиб кетган.

قالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي أَوْلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ
جَمِيعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرَمُونَ

(У) "Мен унга фақат ўзимдаги билим сабаблигина эришдим", деди. Ахир, у ўзидан аввал Аллоҳ ундан кўра қувватлироқ ва заҳираси ҳам кўпроқ (қанчадан-қанча) авлодларни ҳалок

қылғанини билма-
ғанми?! Жиноятчи-
лардан гуноҳлари
ҳақида сўраб ўти-
рилмас! (Қасас, 78).

Изox:

Қоруннинг бадавлат бўлишига Аллоҳ сабаб қилган илм қайси экани хусусида баъзи тафсирда “Тавротни яхши билиши” дейилса, бошқасида “у пухта билган кимё илми“ деб ёзилган. Иккинчи тафсир ҳақиқатга яқинроқдир.

فَخَسَفْنَا يَهٗ وَيَدَارِهَ الْأَرْضَ، فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فَعَةٍ يَنْصُرُونَهُ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

Бас, Биз уни ҳам, (бойлик тўла) масканини ҳам ерга юттиридик. Сўнгра унинг учун Аллоҳдан ўзга ёрдам берадиган бирор жамоа бўлмади ва унинг ўзи ҳам голиблардан бўлмади (Қасас, 81).

Изох:

Ёзилишича, Мусо (алайхиссалом) Қорунга бойлигидан закот беришни таклиф этади. Ҳар минг динордан бир динор, минг дирҳамдан бир дирҳам бериш кераклигини эшитиб, Қорун баҳиллик қиласи ва закотни беришдан бош тортибгина қолмай, бошқа бойларни ҳам Мусога (алайхиссалом) қарши қайраб, тұхмат уюштиради. Бир фоҳиша аёлни ёллаб, Мусони (алайхиссалом) шарманда қылмоқчи бўлишади. Лекин аёл пайғамбар ҳузурида тўғрисини гапириб бергач, Мусо (алайхиссалом) дарғазаб бўлиб, Аллоҳдан Қорунга жазо сўрайди. Аллоҳ қандай жазо беришни Мусо (алайхиссалом) ихтиёрига ҳавола қиласи. У ерга уни ютишни буюради. Тиззасигача ютганида Қорун-Мусога (алайхиссалом) ёлборишни бошлайди. Сўнгра елкасигача, охири бутунлай ерга ботиб кетади. Шунда Аллоҳ Мусога (алайхиссалом): “Қорун сенга уч бор ялинди, кечирмадинг. Мен бир марта ялинганни кечираман”, деди. Одамлар, Мусо (алайхиссалом) Қоруннинг бойлигини олиш учун ўлдирди, дейишигач, хазиналарини ҳам ер ютишини сўрайди.

«Куръони карим маъноларининг таржисма ва тафсир» (Шайх Абдулазиз Мансур, ТИУ нашириёт-матбаа бирлашмаси, 2004, Қасас сураси 394 – 395 бетлар).

ИЛМДА КАМОЛОТ САРИ

Имом Фахриддин Розий номидаги Ислом ўрта-махсус билим юртида ёшларга ўкув шароити ва илм бериш савияси йилдан-йилга яхшиланяпти. Ўтган ўн тўрт йил давомида бўлган ижобий ўзгаришларда ҳам бу билинади. Мадраса 1992 йили Ҳонқа туманидаги “Халифаи Худойкули Эшон бобо” жомеъ масжиди биносида очилиб, дастлаб 35 нафар талаба қабул қилинган эди. Икки йил ўтиб мадраса шароитини бир оз яхшилаш мақсадида Урганч шаҳар марказида жойлашган, XIX асрнинг биринчи ярмида қурилган Дашибинжон бобо тарихий ёдгорлик биносига қўчиб ўтилди. Бу ерда ўкув хоналари, мударрислар дам олиш хонаси, кутубхона, намозхона ва ётоқхоналар жиҳозланди.

1994 йили Урганч шаҳар ҳокими қарори билан бу бино ёнида мадраса қуриш учун ер ажратилди. Ўша йили ёқ қурилиш бошланди. 1996 йили етарли шароитларга эга бўлган икки қаватли янги бино фойдаланишга топширилди.

2005 йили Маъмун академијасининг 1000 йиллик тўйи муносабати билан Урганч шаҳрида катта ўзгаришлар, ободонлаштириш ишлари бўлди. Хо-

разм вилояти ҳокимининг қарорига биноан шаҳарнинг Искандар Дўстов кўчасида жойлашган иккита бино билим юрти ихтиёрига берилди. Икки-уч ойда бинолардан бири таъмирланниб, янги ўкув йилига таҳт қилинди. Иккинчи бинони таъмирлаш ишлари бугун ҳам давом этапти. Талабалар учун ётоқхона, таҳоратхона, ҳаммом ишга туширилди.

Ўзбекистон мусулмонлари идораси маҳсус жамғармаси Хоразм вилоят бўлими маблаги ҳисобидан билим юрти ўкув жиҳозлари билан тўлиқ таъминланди.

Ўкув даргоҳида таълим жараёнини тобора самарали қилишга интиляпмиз. 2006 йил июляда Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлиги, Вазирлар маҳкамаси хузуридаги Дин ишлари бўйича қўмита ва Ўзбекистон мусулмонлари идораси тасдиқлаган диний таълим дастури ўкув режамизнинг асосини ташкил этади. Қуръони қарим, ақоид, ҳадис, фикҳ, наҳв, сарф каби диний фанлар билан дунёвий фанларни ҳам талабаларимиз қунт билан ўрганишмоқда.

Иқтидорли талабаларимизга рафбатлантирувчи стипендия турлари мавжуд. Тала-

баларимизга чуқур билимга эга ва тажрибали устозлар дарс беришади. Бу борада Султонбой Ниёзов, Ҳикматилла Юсупов, Қўзибай Машарипов, Мирзажон Бекметовлар ҳамкасларига на-мuna бўлишмоқда.

Имом Фахриддин Розий номида Ислом билим юртини буғунгача жами 149 нафар ёш битириб чиқди. Шулардан 22 нафари Қорақалпоғистон Республикаси қозиётига қарашли, 127 нафари воҳамиз ҳудудидаги жомеъ масжидларда имом-хатиб ва имом ноиби вазифаларида халқимизга динимиз гояларини етказиш билан машгул. Собиқ талабаларимиздан бир нафари Тошкент ҳукуқшунослик институтини, бир нафари Тошкент Ислом институтини, икки нафари Урганч давлат университетини тамомлади. Беш нафари эса Урганч давлат университетида таҳсил олишмоқда.

Хозир билим юртида 60 нафар талаба ўқыйди. Мударрислар жамоаси ўз олдига ўшларни маънан баркамол қилиб тарбиялаш, динимизга ёт экстремистик оқимлар таъсиридан ўшларни асраш, ҳанафийлик мазҳаби асосида таълим-тарбия бериш, аждодларимиз бой меросини ўрганиш ва халқимизга етказишни ўз олдиларига мақсад қилиб олишган.

Даврон АБДУҚОДИРОВ,
Имом Фахриддин Розий номидаги Ислом ўрта-махсус билим юрти мудири

Муҳиддин Закариё ибн ШАРАФ НАВАВИЙ

ХАЙРЛИ ИШЛАРГА ШОШИЛГАН ЯХШИ

Ҳорис ибн Осим Ашъарий ривоят қилади: «*Расулulloҳ (соллаллоҳу алаихи ва саллам) бундай марҳамат қилдилар: “Поклик имоннинг ярмидир. “Алҳамду-лилаҳ” тарозини тўлдиради. “Субҳоналлоҳи валиҳамдулилаҳ” ер билан осмон орасини тўлдиради. Намоз нурдир. Садақа ҳужжатдир. Сабр ёрганикдир. Куръон инсоннинг фойдасига ёки зарарига ҳужжат бўлади. Ҳар ким ўзини сотиш мақсадида чиқади. Ё уни (азобдан сақлаши учун) азоблайди ёки ҳалок этади”» (Имом Муслим ривояти).**»

Шарҳи:

“Поклик имоннинг ярмидир”. Имом Фаззолий бундай изоҳлаган: “Бу ердаги айтилган поклик қалбининг адоват, ҳасад, нафрат ва шунга ўхшаш хасталиклардан тозаланишидир. Имон шу тариқа комил бўлади. Шаҳодат калимасини айтган киши имоннинг ярмини қўлга киритган бўлади. Ким қалбини ана шу хасталиклардан тозаласа, имони комил бўлади, акс ҳолда, имони нуқсонли бўлади”.

Баъзилар буни қуйидагича изоҳлашади: “Ким қалбини покласа, таҳорат олса, гусл қилса ва намоз ўқиса, намозни икки таҳорат (таҳорат — гусл) билан ўқиган бўлади. Ким намозни фақат таҳорат аъзоларини ювган ҳолда ўқиса, икки таҳоратдан биттаси билан намоз ўқиган бўлади. Бундан ташқари, Аллоҳ таоло фақаттина қалб поклигига қарайди. Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) бундай деганлар: “Аллоҳ таоло сизнинг ташқи кўришишларингиз ёки молларингизга қарамайди, балки қалбларингизга қарайди” (Муслим, Ибн Можа ва Имом Аҳмад ривояти).

Бу ҳадис Мусонинг (алайҳиссалом) дуоси ҳақидаги қуйидаги ҳадисга зидга ўхшаб кўринади. Мусо (алайҳиссалом) бундай деди: “Эй Раббим, менга жаннатга киритадиган бир амални кўрсат”. Аллоҳ таоло: “Лаилаҳ иллаллоҳ”, деб айт, чунки етти қават ер ва осмон тарозининг бир палласига, “Лаилаҳ иллаллоҳ” калимаси иккинчи палласига қўйилса, калима оғир келади”, деди. Шу нарса маълумки, ерлар ва осмонлар ер билан осмон орасидаги масофадан ҳам кенгdir. “Алҳамдулилаҳ” тарози палласининг кўпроғини эгаллаши туфайли осмон билан ер орасини тўлдириши лозим бўлади. Тарози эса ер билан осмон орасидан ҳам кенг-

*“Қирқ ҳадис”, 69-бет, Тошкент ш., «Мовароунахр».

дир. Бундан мурод, “Алҳамдулилах” агар жисм бўлсайди, тарозини тўлдиради” ёки “Алҳамдулилах”нинг савоби тарозини тўлдиради”, демакдир.

“Намоз нурдир”. Яъни, савоби нурдир. Ҳадиси шарифда бундай марҳамат қилинади: “Қоронгуликда масjidга боргандарни қиёмат кунида ёргу нур билан севинтири” (*Термизий, Абу Довуд, Ибн Можа ривояти*).

Пайғамбаримизнинг (алайҳиссалом): “Садақа ҳужжатдир”, деган сўзлари садақа берган кишининг имони саломат эканига ҳужжат бўлишини назарда тутади.

“Сабр ёруғликдир”. Бу ерда мақсад қилинган сабр Исломга мувофиқ сабрdir. Аллоҳга итоат қилишда дунё тузоқларига ва балоларига сабр қилиш. Яъни, сабрли одамнинг савоб умидида қилган сабридир.

“Ҳар ким ўзини сотиш мақсадида чиқади”. Яъни, ҳар ким ўзи учун ҳаракат қиласди. Кимдир нафсини Аллоҳга ибодат қилиш билан сотади ва уни жаҳаннамдан сақлади. Кимдир эса нафсини шайтонга ва ўз орзуларига бериб кўяди ва уни ҳалок қиласди.

Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) бундай дедилар: «Ким эрталаб ёки кечқурун: “Аллоҳим, мен Сенга ва аршингни кўтариб тургувчиларга, фаришталарингга, пайғамбарларингта ва барча яратган маҳлукларингга гувоҳлик бераман. Ўзингдан бошқа илоҳ бўлмаган ягона Аллоҳсан. Сенинг шеригинг йўқ. Муҳаммад сенинг банданг ва пайғамбарингдир”, деб айтса, жасадининг тўртдан бири жаҳаннамдан кутулади. Икки марта айтган кишининг ярмини, уч марта айтганинг тўртдан учини, тўрт марта айт-

ган кишининг бутун вужудини Аллоҳ таоло дўзах азобидан қутқаради”.

Мол эгаси қулининг бир қисмини озод қилса, бу ҳукм бошқа қисмларига ҳам тегишлидир. Аллоҳ таоло бандасининг дастлаб тўртдан бирини озод қилса, нега бу ҳукм бошқа қисмларга ўтмайди. Бунга шундай жавоб берилган. Бу ердаги ўтиш қаҳриятдир (яъни, мол эгасини бошқа қисмларни ҳам озод қилишга мажбурлашдир. Аллоҳ таолони бошқаларни зўрлагандек зўрлаб бўлмайди. У истамаган хусусда ҳукм ҳам ўтмайди. Аллоҳ таоло бундай марҳамат қиласди: “Аллоҳ мўминлардан жонлари ва молларини жаннат эвазига сотиб олди” (*Тавба, 111*).

Баъзи олимлар: “Бундан шарафлироқ олди-сотди йўқ. Чунки бу ерда сотиб олган Зот — Аллоҳ таоло, сотган — мўмин, сотилган — нафс, тўланадиган ҳақ — жаннат. Бу оятда сотувчи ҳақни олмасдан туриб молни топширишга мажбур қилинишига, харидор эса олдиндан ҳақни тўлашга мажбур қилин-маслигига далил бор. Аллоҳ таоло сотилган нафсларини топшириб, ундан кейин жаннатни олишларини фарз қилган, дейишиди. Чунки Аллоҳ таоло мўминларга беш вақт намозни, рўзани ва бошқа ибодатларни фарз қилган.

БИР ЯРИМ АСР ДИН ХИЗМАТИДА

Саксон олти ёшдаман. Юртимизда дин равнақи йўлида кўп хизмат қилган табарук сулоланинг бир аъзоси сифатида падари бузрукворим Эшон Бобохон ҳазратлари ва у зотнинг зурриётлари ҳақидаги хотиралар қўлимга қалам тутқазди.

1928 йили отам Эшон Бобохоннинг ерсув, мол-мулклари, шаҳар ҳовлилари мусодара қилинди. Отам билан бирга Зайнуддинхон акам ҳам кўп вақт яшириниб

юришга мажбур бўлди. 1929-1930 йиллари орган ходимлари уларни олиб кетиб кечгача сўроқقا тутар, яrim тунда қўйиб юборар эди. У кишига “Диний уламолар раҳбари” деган айб қўймоқчи бўлишди. Диндорларга ҳужум бошланган кезларда 1937 йил 14 август кечаси соат учларда отам Эшон Бобохон ибн Абдулмажидхон ва акам Зайнуддинхон қамоқقا олинишди. Терговчи полковник Мусин буйруғи билан уйимиздан иккита юқ машинасида нодир қўлёзма китоблар олиб кетилди. Отам ва акамни дастлаб НКВД ертёласида, кейинчалик эса Олой бозорига яқин жойдаги қамоқхонада сақлашди. Отам терговчи Мусиндан “Далоили хойрот” де-

ган китобларининг келтирилишига рухсат сўраганларида, у бир оз ўйланиб, “қамоқдан қутилиб чиқмоқчимисиз, бобо” деган экан. Аслида Мусин уфалик домланинг ўғли бўлиб, Ислом тўғрисида тушунчаси бор экан. Чамамда, олти ойлардан кейин отам қамоқдан озод этилди. Зайнуддинхон акам эса бир гуруҳ диндорлар қатори олис Сибирга бадарға қилинди. 1938 йил ноябр ойида акамнинг вафоти тўғрисида хабар етиб келди.

“Диндорнинг фарзандлари” деб Бадриддинхон акамни, мени, Насриддинхон укамни ва синглим Саидахонни мактабдан ҳайдашди, ўқиши давом эттиришга йўл қўйишмади. Қийинчилик даври, оиласи боқиши учун ишга кириш керак, аммо диндорнинг фарзандларини ишга қабул қилиш ҳам муаммо бўлиб қолган эди. Акам ва укам Бобохонов ўрнига Бобоев деган исм-шарифни қабул қилишди. Сўнгра Бадруддинхон акам “Ташселмаш” заводига ишга кирди.

1941 йил кузида отам яна бир бор қамоққа олиндилар ва НКВД ертёласида ўтиридилар. Орадан бир ой ўтганидан кейин акам Зиёвуддинхон ҳам қамоқда эканини турма қоровули махфий равища отамга етказган: “Бобо, дуо қилиб ўтиринг, ўғлингизни ҳам олиб келишди”. Ота ва ўғил турма азобини кўп тортишди. Тақвоси кучли, имони мустаҳкам, эътиқодига содик Эшон Бобохон ҳазратлари бу гал ҳам ўғиллари Зиёвуддинхон билан қамоқдан омон чиқдилар.

Иккинчи жаҳон уруши авжга чиққан 1943 йили СССРнинг урушдаги иттифоқчилари АҚШ билан Англия иккинчи фронт очиш масаласи кўрилганида Совет Иттифоқи раҳбарияти олдига қўйган талаб ва шартларидан бири диндорларга диний расм-русларни ўтказишларга рухсат бериш эди.

1943 йилнинг куз ойларида Ўзбекистон ҳукумати раҳбари Абдужаббор Абдураҳмонов Эшон Бобохон ҳазратлари билан сұхбатда бундай дейди: “Эшон ота, Тошкентда диний ташкилот ва масжид очишга Москвадан рухсат бўлди. Масжидларни очиб, Гитлернинг тезроқ енгилишини Аллоҳдан сўранглар. Лекин диний идора учун бино ажрата олмаймиз. Уни қаерда очиш ўзингизга ҳавола”. “Диний идора эски шаҳардаги Ҳазрати Имом даҳасида бўлиши керак, шунинг учун 1928 йилда мусодара қилинган уйимни қайтариб берсанглар бас”, дебдилар отам. Уч кун ичида уйимиз қайтариб берилди. Шу иили уни таъмирашди ва ўн икки йил давомида Диний назоратидан идораси ва кутубхонаси бўлиб хизмат қилди. Кейин бу ҳовли Диний назоратнинг меҳмонхонасига айлантирилди. Илм толиблари ва олисдан келган мусофиirlар шу ерда истиқомат қилишарди. (1996 йилда Қорасарой кўчаси таъмирланганида у бузилиб кетди.)

Тошкентда Ўрта Осиё ва Қозогистон мусулмонлари диний назоратини очишга қарор қилинган эди. Бунга тайёргарлик ишлари бошланиб кетди. Отам раисликла-рида ташкилий қўмита тузилган, Зиёвуддинхон акам масъул котиб вазифасини бажарганлар.

Ташкилий қўмита бир неча мажлислари ўтказилди. Ўрта Осиё ва Қозогистон республикаларига вакиллар юборилди. Улар орқали Тошкентда очилган Диний идоранинг фаолияти ҳақида хабар берилди. Кўзга кўринган уламолар ва диндорларни топишига ҳаракат қилинди. Шўро даврида руҳонийларга ўтказилган тазиик ва адолатсизликларни қўравериб юрак олдириб кўйган уламоларни йиғиш осон кечмади.

Ҳазрати Имом (Ҳастимом) даҳасидаги Бароқхон мадрасасида ўша пайтда йигирмадан ортиқ кўзи ожизлар оиласи яшарди. Булар мадрасада яшаб, Тилла шайх масжиди биносида арқон тўқиши билан машғул бўлишган. Советлар даврида Тилла шайх масжиди ҳам жуда хароб аҳволга келган.

1954 йили муфтий Эшон Бобохон ҳазратлари Бароқхон мадрасасини ва Тилла шайх масжидини идора ихтиёрига бериш

масаласини Ўзбекистон ҳукумати олдига қўйиш билан бирга, кўзи ожизлар оиласирига уй қу-риб беришини зиммаларига олдилар. Қорасаройдаги дала ҳовли-мизда менга аталган ва ажратилган ерда отам ўз ҳисобларидан йигирмата оиласи га уй қу-риб бердилар. Уларга Бароқхон мадрасасидан кўчишида кўмаклашдилар. Ҳукумат қарори билан Бароқхон мадрасаси ва Тилла шайх масжиди диний назорат ихтиёрига берилди.

Отам ва Зиёвуддинхон акам раҳбарликларида мадраса ва масжид ҳашар йўли билан тўрт-беш ой ичида таъмирланди. Ҳашарда отам саксон икки ёшда эканларига қарамасдан намуна кўрсатганлар. Ўрта Осиё ва Қозогистон мусулмонлари Диний идораси мадраса биносига кўчиб ўтди. Ҳозирги кунда ҳам Ўзбекистон мусулмонлари идораси шу ерда фаолият кўрсатиб келмоқда. Масжид ҳам бугунгача мусулмонлар хизматида.

Отам Эшон Бобохон ҳазратлари собиқ СССР мусулмонлари гуруҳига раҳбар сифатида 1945 йили ҳаж сафарига боргандар ва Маккада Саудия Арабистони подшоси Абдулазиз ибн Сауд қабулида бўлганлар. Ўша йили Ислом давлатлари билан ташки алоқалар ўрнатилишига ва собиқ СССР мусулмонларининг ҳар йили ҳаж сафарига боришига асос солинди. (Мустақиллигимиз шарофати билан минглаб ватандошларимиз қатори мен ҳам икки марта ҳаж амалини адо этиб қайтдим.)

1943 йилдан то 1989 йилгacha салкам ярим аср давомида Ўрта Осиё ва Қозогистон мусулмонлари диний назоратининг раҳбарлари сифатида ота-ўғил-набира Бо-

бохоновлар Ислом ва мусулмонлар манфаати йўлида хизмат қилиб келишди. Улар раҳбарлигига Диний бошқарма ташки Ислом олами билан алоқа қилиш, ҳаж сафарини жорий этиш, мадраса ва масжидлар очиш, Қуръон ва ҳадис таълимотлари асосида масжидларда ваъзу иршод ишларини тартибга солиш каби қатор-қатор хайрли ишларни амалга ошириб келди.

Отам ҳам, акам ҳам сахий ва ҳимматли киши эдилар. Диний назорат тузилган дастлабки пайтданоқ бу дин марказини жиҳозлаш мақсадида асрлар мобайнида ота-боболари томонидан ва ўзлари тўплаган нодир китобларни тортиқ этиб, кутубхона очишган. Зиёвуддинхон акам муфтийлик маошининг teng ярмини муттасил равишда шу кутубхонага китоб олиш учун ўтказишга қарор қилганини биламан. Бу иш йигирма беш йилдан ортиқ давр мобайнида — Зиёвуддинхон акамнинг вафотигача узлуксиз давом этди. Шамсуддинхон жиянимнинг

айтишича, йигирма минг китоб сақланаётган кутубхона Тошкентдаги бой илм хазиналаридан бирига айланган экан. Унда Қуръони каримнинг ҳар хил ҳажмдаги қўлёзма ва босма нусхалари, тафсирга оид китоблар, ҳадис, фикҳ, араб сарф-наҳви, мантиқ, тарих, тиб, шеърий тўпламлар, жуғрофия, фалсафа, илоҳиёт, риёзиёт, фалакиёт ва бошқа фанлар бўйича ёзилган асарларнинг шарҳлари билан танишиш мумкин.

Ўн тўрт аср илгари халифа Ҳазрати Усмон ибн Аффон бошчиликларида жамланиб, илк бор китоб шаклига келтирилган мусҳафлардан бири кутубхонада энг нодир ёдгорлик сифатида сақланмоқда.

Отам муфтий Эшон Бобохон ибн Абдулмажидхон саксон йилдан ортиқ, ўйиллари ва набиралари жами етмиш йилдан ортиқ Ислом дини йўлида фаолият кўрсатишиди. Ўтган давр ичida муфтий Бобохонвлар масжидлар бўйича Жаҳон Олий кенгаши, Жаҳон Олий Ислом кенгаши, Ис-

РАФБАТ МАСЬУЛИЯТ ЮКЛАЙДИ

Илм олиш осон иш эмас. Талаба қанчалик зеҳни ва иқтидорли бўлмасин, у доимо ёрдамга, эътибор ва рағбатга муҳтожлик сезади.

Ўзбекистон мусулмонлари идораси тасаруфидаги ўқув юртларида ҳам талабалар шароитини яхшилашга, иқтидорлilarни рағбатлантиришга эътибор бериб келинади. Янги ўқув йили бошида Тошкент Ислом институти ва Ислом ўрта-маҳсус билим юртларида талабаларнинг илмга ихлосларини кучайтириш, одоб ва ахлоқда, жамоат ишларида яна да жонлантириш мақсадида ўтган ўқув йилларида эришган муваффакиятлари яна бир бор назардан ўтказилди.

Бир груп талабалар алоҳида номдаги имтиёзли стипендияларга тавсия этилди. Жумладан, "Кўкалдош" мадрасаси талабаси Мақсадбек Йўлдошев, Имом Фахриддин Розий номидаги билим юрти талабаси Собит Нурбоев, "Ҳадичаи кубро" аёл-қизлар мадрасаси талабалари Гўзал Аҳмедова, Зебо Муҳаммадхўжаева, Мактуба Абдуллаева "Имом Бухорий стипендия"сига; "Кўкалдош" мадрасаси талабаси Абдулхафиз Тўланбов, Имом Фахриддин Розий номидаги Ислом билим юрти талабаси Махмуджон Собиров "Имом Термизий

стипендия"сига муносиб кўрилди.

Улуғ олимларимиз номидаги стипендиялар қаторида дин таъқиб остида бўлган совет даврида юртдошларимизга Ислом зиёсини улашиш ишларига умрини бағишилаган устозларимиз номидаги стипендиялар ҳам ташкил этилгани талабаларни фидойилар ҳаётидан ибратланишга, бугунги яхши кунларнинг қадрига этишга ундаиди.

Мазкур ўқув йилида Мир Араб мадрасаси талабаси Ёкуб Бухорбоев, Имом ал-Бухорий ҳадис илми маркази талабаси Рустам Язданкулов ЎМИ асосчиси "Эшон Бобохон"; Мир Араб мадрасаси талабаси Юсуф Сиддиқов ва Имом ал-Бухорий ҳадис илми маркази талабалари Абдусаттор Беккулов, Хуршид Галаев "Зиёвуддин қори" стипендияси соҳиби бўлишиди.

Жалолиддин

НУРИДИНОВ,

ЎМИ таълим бўлими мудири

лом Олами конгресси, Иордания қироллик академияси, Жаҳон тинчлик кенгаши ҳамда Совет Иттифоқи ва Ўзбекистон миқёсидаги ўндан зиёд халқаро жамоат ташкилотлари ишида самарали фаолият кўрсатиб келишди. Ислом дини тарғиботи ва халқлар дўстлиги йўлидаги улкан хизматлари учун ота-ўғил-набира Бобохоновлар Иордания, Ливан, Мароккаш ва собиқ СССР-нинг давлат мукофотлари билан тақдирланишган.

Эшон Бобохон ибн Абдулмажидхон ва волидам Саломатхоннинг тўқиз фарзандларидан 29 невара, 90 эвара ва кўплаб чевара дунёга келган. Сақланиб қолган шажарадан маълумки, отамнинг аждодлари ўн бир аср олдин Шомдан (ҳозирги Сурья) Туркестоннинг Исфижоб (Сайрам) қишлоғига кўчиб келишган экан.

Дин йўлида юз эллик йил ибратли хизмат қилган бу зотларнинг ишларини бугун яна бир бор эслар эканмиз, Аллоҳ таолодан уларни раҳмат қилишини, барча яхши ишлари, солиҳ амалларининг мукофотини охиратда мўл-кўл қилиб беришини сўраб, дуода бўламиз.

**Софияхон Эшон
БОБОХОН қизи**

ТУНЛАР ЁРУФ БЎЛДИ

Ортда қолган Рамазони шариф диёримизда янада баракали, шукухли кечди. Саҳарлари қилинган дуолар шавқию шомда ифтогра шошилишлар завқини келгуси Рамазонгача соғиниб-кўмсаб яшашимиз шубҳасиз. Айниқса, ёшу қари кўпчилик хуфтон палласи масжидларда йиғилиб, таровеҳ ўқиб, Куръон хатмларида қатнашганинг файзи, таассуроти унуда.

тилмасдир. Алҳамдуиллаҳ, ҳалқимизнинг Куръони каримга муҳаббати кучли. Йил сайин Аллоҳ китобига сомеъ бўлиб куч олишни, маърифатланишни истаганлар сони ортиб бормоқ-

да. Шу боис ҳам Ўзбекистон мусулмонлари идорасида масжидларимизда хатми Куръонлар қилинишига, илми чуқур қориларни бу ишга жалб этишга алоҳида эътибор қаратилди.

Чекка вилоятлардаги масжидларга Тошкент ва Фарғона водийидан, Самарқанддан қорилар йўлланди. Андикон ва Намангандан келган қорилар пойтахт масжидларида ўқиган бўлишса, Жиззах, Сирдарё, Навоий, Зарафшон, Хоразм, Қорақалпоғистон ва бошқа жойларга Тошкентдан борган қорилар хатмларга ўтишди. Шундай қилиб, юртимизнинг ҳамма гўшаларида Аллоҳ каломи — Куръони карим оятлари янгради.

Кувончлиси, йилдан-йилга масжидларимизда хатмлар кўпроқ бўлиши билан бирга, диёримиздан етишиб чиқаётган етук қорилар сафи ҳам ортмоқда. Бу йилги Рамазон ойида республикамизнинг саккиз юзга яқин

жомеъ масжидида Куръони карим хатм қилинди.

Куръони карим ўқилиб, имонимизни кучайтирган бу нурли, ёруғ тунларни бизу сизга инъом этган Аллоҳ таолога ҳамдлар бўлсин.

**Муҳаммад Назар
ҚАЙЙУМОВ,**
ЎМИ масжидлар ва фатво бўлими
мудири ўринbosari

УМРАЧИЛАР КЎПАЙДИ

Юртимиздан умра сафарига бориши хоҳловчилар йилдан йилга кўпайиб бораётгани қувончлидир. Бу ҳол шунга яраша кулайлик ва шароитлар яратишни талаб қиласди. Шуни ҳисобга олиб, бу йил Ўзбекистон мусулмонлари идораси умра зиёратини ҳар қачонгидан кўра ҳам уюшқоқлик билан ташкил қилди.

Йил бошидаёқ Саудия Арабистони ҳаж вазирлиги билан музокаралар олиб борилди. Натижада бу йил умрага борган юртдошларимизнинг ибодат ва зиёратлари аввалгидан унумли бўлишига эришилди. Жумладан, улар турдиган меҳмонхоналар Мадинада Масжидун Набавияга, Маккада эса Масжидул Ҳаромга яқинроқ жойдан олинди.

Шу йилнинг 27 август куни умрачиларимизнинг биринчи гурухи Тошкент — Жидда йўналишидаги учокларга ўтириб муборак сафарга жўнаб кетган бўлишса, охиргилари Рамазонда, 16 октабрда йўлга тушишди ва 31 октябр куни сафарни адод

ғига етказиб, юртимизга эсон-омон қайтиб келишди.

Ўтган йили умрага юртимиздан икки мингга яқин киши борган эди. Бу йил яна минг нафарга кўпайди. Ва 2978 нафар юртдошимиз умра зиёратида бўлишди. Қолаверса, яна бир қулайлик: кишиларнинг истак ва имкониятлари ҳисобга олиниб, сафар икки хил муддатда ташкил қилинганини айтиш керак. Жами умрачиларнинг 1488 нафари бир ҳафталик, 1490

нафари эса икки ҳафталик умра сафарида бўлишди. Айниқса, 1713 нафар юртдошимизнинг Масжидул Ҳаромда муборак Қадр кечасида иштирок этганлари, фазилатли кунларда мұқаддас заминда қылган ибодатлари ва ватанимиз, халқимиз ҳаққига дуолари ҳеч қаҷон хотираларидан чиқмаса керак.

Аллоҳ таоло юртдошларимизнинг ихлос билан қылган умра ибодатини даргоҳида қабул этган, эзгу дуоларини ижобат айлаган бўлсин.

Сайдбаҳром ГУЛОМОВ,
ЎМИ Ҳалқаро алоқалари
бўлими мудири ўринбосари

ХАЙРИЯ ЁРДАМЛАРИ

Саховат кўрсатиш, муруватли бўлиш, ҳомийлик қилиш мўмин-мусулмонларнинг гўзал фазилатларидан ҳисобланади. Ўтиб бораётган “Ҳомийлар ва шифокорлар йили”да юртимизда хайр-эҳсон қилишга янада кенг

йўл очилди. Бундан Ўзбекистон мусулмонлари идораси ҳам чеккада тургани йўқ. ЎМИ камтаъминланган, боқувчисиз, етим-есир, мұхтоҳ ватандошларга, кўзи ожизлар, ногиронлар жамиятларига, меҳрибонлик уйларига, мактаб ва бофчаларга ҳо-

зиргача 32 миллион сўмдан ортиқ хайрия ёрдами кўрсатди. Ўзбекистон Ногиронлар жамиятига бир миллион саккиз юз минг, Тошкент шахридаги марказий поликникага беш юз минг, мұхтоҳ фуқароларга бир миллион 840 минг сўмдан ортиқ кўрсатилган моддий кўмак шулар жумласидандир.

Шунингдек, ЎМИ қошидаги маҳсус жамғарма ва юртимиздаги табаррук зиёратгоҳлар жамоалари мұхтоҳ ташкилот ва фуқароларимизга берган моддий ёрдамлар миқдори йигирма уч ярим миллионга етди.

МАМЛАКАТ ЯНГИЛИКЛАРИ

Янгиқишлоқча булоқ суви келди

Фориш тумани марказида аҳоли сони ўсиши билан янгитурар жойлар ва ижтимоий иншоотлар кўпайди ва тоза ичимлик сувига талаб ҳам ортди.

Бу муаммони ҳал қилиш мақсадида төғ бағридаги Ёнғоқлисой булоқлари суви елим қувурлар орқали ўн бир ярим чақирим масофадаги Янгиқишлоқ сув узатиш тармогига уланди. Натижада аҳоли бир кечакундузда ўртча тўрт-беш минг кубметр ичимлик сувидан фойдаланиш имконига эга бўлди.

ЎЗА

Бухоронинг бир темирчиси

Бухоро қадимдан хунармандлар шаҳри ҳисобланади. Ҳозир ҳам бу кўхна шаҳарда хунармандлар расталари мавжуд бўлиб, унда номи машҳур кандакору темирчи, мисгару зардўзлар фаолият кўрсатишиади.

Яқинда Чехия Республикасининг Прежерове шаҳридаги қадимий Гелфштин қасрида ўтказилган темирчилар байрамида иштирок этган бухоролик машҳур уста Шокир Камолов кумуш сандон билан тақдирланди. Ҳамкаслар мусобақасида у ўғли Шавқиддин билан томошабинлар кўз ўнгиди “Эзгулик ёвузлик устидан ғалаба қозонади” мавзуида темирдан ҳумоқушининг илонни парчалаётган ҳолатини ясаб, маҳоратларини намойиш қилишди ва иккинчи ўринга сазовор бўлишди. Бу Бухоро чилангарларига олис Чехияда берилган юксак баҳодир.

ЎЗА

Абу Ҳомид ФАЗЗОЛИЙ

ҚАЛБ ХАСТАЛИГИНИНГ БЕЛГИЛАРИ ВА МУОЛАЖАСИ

Билгинки, баданнинг ҳар бир аъзоси маҳсус бир вазифа билан яратилган.* Қачонки у аъзо хасталанса, қилиши лозим бўлган ишни бажара олмайди ёки қисман, изтироб билан бажаради. Кўй хасталанса, ушлаш кувватини йўқотади. Кўз хасталанса, кўролмайди. Қалб хасталанса, у ҳам ўзи учун белгиланган ишни бажаришдан ожиз қолади. Қалб учун белгиланган иш эса илм, ҳикмат, маърифат. Аллоҳ таоло деди:

“Мен жин ва инсни фақат Ўзимга ибодат қилишлари учунгина яратдим” (Ваззориёт, 56). Ҳар бир аъзонинг вазифаси бор. Қалбнинг вазифаси ҳикмат ва маърифатни англаш.

Аллоҳ таоло барча нарсаларни яратган Зотдир. Агар инсон барча нарсаларни билса-ю, улуғ ва қудратли Раббини танимаса, демак, у ҳеч нарсани билмабди. Таниш, билишнинг алломати — муҳаббат. Аллоҳни яхши кўрган киши Аллоҳни таниган кишидир. Муҳаббат эса дунё ва ундаги суюкли нарсаларни Яратувчидан устун кўймасликдир.

Ким бирон нарсани Аллоҳдан суюклироқ билса, демак, унинг қалби касалдир. Бу бамисоли, нон билан сув бўлатуриб, лойга иштаҳаси очилган меъдага ўҳшайди. Албатта, бундай бузук иштаҳа меъданинг касаллигидан далолат.

Қалб хасталигининг нозиклиги шундаки, киши бундай дардга чалинганини сезмайди. Лекин қалб хасталигини англаган инсон дарднинг оғирлигига яраша муолажанинг ҳам оғир бўлишини, бунга улкан сабр ва матонат лозимлигини тушунади. Негаки, қалб хасталигининг давоси шаҳватларга қарши бориши билан амалга ошади.

Қалби хаста киши дунёга муҳаббат қўйишга,

зоҳири ибодат, ботини одат ва риёдан иборат амалларга юз бурди. Қалб хасталигининг аломатлари мана шулардир.

Қалб сиҳҳатини тиклаш эътиборни дардга даво бўладиган сабабларга қаратиш билан бошланади. Масалан, Аллоҳ таолодан узоқлаштирувчи, ҳалокатга олиб борувчи баҳиллик дардининг давоси молни сарфу инфоқ қилишдир. Лекин баъзизда бу сарф исроф даражасига ўтиб кетади. Натижада баҳиллик хасталигидан халос бўламан деб киши исроф дардини ортиради.

Мисол учун, тананинг совиб кетиши ҳароратни кўтариш билан муолажа қилинади. Аммо ҳароратни кўтариш ҳаддан ошса, бу ҳам касаллик. Аслида ҳарорат ва совуқлик ўртасида тенглик бўлиши лозим.

Шунингдек, исроф ва баҳиллик орасида ҳам мўътадилликни сақлаш керак. Токи бизга керак нуқта икки тарафдан бир хил узоқликда жой олсин.

Агар мўътадиллик нелигини билмоқчи бўлсанг, сақланишинг лозим бўлган хулқа назар сол. Бу хулқ ўзининг зидди бўлмиш бошқа бир хулқдан кўра сенга ёқимли ва енгил бўлса, демак, сен сақланишинг лозим бўлган хулқ мавжуд. Масалан, мол-дунёни сарфлашдан кўра уларни тўплаш сенга лаззатли ва осон бўлса, демак сенда баҳиллик хулқи кўпроқ. Бас, мол-дунёнигни сарфлашга тириш!

Агар мол-дунёни керагича сақлашдан кўра ноўрин сарфлаш сенга лаззатли ва енгил бўлса, демак, сенда исрофгарлик хулқи устундир. Бас, молингни қўлда ушлаб туришни ўрган!

Нафсингни кузат. Қайси феъларни қилишинг осон-у, қайси феъларни қилишинг қийин эканини аниқ билиб ол. Қалбингни мол-дунёга боғланиб қолишидан асрар. Шундагина сен мол-дунёни ноўрин сарфлашдан ҳам, баҳилликдан ҳам омонда бўласан. Мол-дунё сен учун бамисоли сув. Бирон ташнанинг чанғоғини қондириш учун сен уни ушлаб турасан, бирон муҳтожнинг ҳожатини раво қилиш учун сен уни сарф-

*“Риёзатун нафс” (Нафс тарбияси)Т., “Мовоароннахр”, 2006, 26-бет.

лайсан, бераётганингдан заррача қийналмайсан, аксинча, лаззатланасан.

Қайси қалб шу даражага етса, билгинки, Аллоҳ таоло уни саломат сақлабди. Қалб нафақат саҳоват ва баҳилликда, балки бошқа барча хулқларда ҳам дунёга заррача боғланиб қолмаслиги зарур. Нафс мол-дунё меҳридан узилсагина, сокинлашади.

Нафс айбларини билиш йўллари

Аллоҳ таоло бир бандасини яхшилик билан сийламоқчи бўлса, унга нафснинг айбларини кўрсатиб қўяди. Кимнинг ботин кўзи очиқ бўлса, айблари унга хавф сололмайди. Аммо аксар ҳалқ биродарининг кўзига заррача гард тушса, дарров кўради, ўзининг айбларидан, кўзларига қамалган улкан “ғам”дан эса бехабар.

Ким нафсидаги айбларни билмоқчи бўлса, бунинг тўртта йўли бор:

Биринчиси, нафс айбларидан хабардор, ундан етадиган яширин оғатлардан огоҳ шайхнинг ҳузурида бўлиш. Бунда мурид шайхни нафсига ҳакам қиласди, нафс билан курашда у зотнинг кўрсатмасига тўла эргашади. Бу мурид билан шайх, шогирд билан устоз ўртасидаги муомаладир. Зеро, шайх муридининг, устоз шогирдининг нафсидаги айбларини ва уларнинг муолажа йўлини яхши билади.

Иккинчиси, ҳақиқий содик, зийрак ва диёнатли дўст танлаш. Гўё бу дўст унинг нафси устидан кузатувчи вазифасини ўтайди. Шунда у дўстининг танбеҳу маслаҳатларига қараб ўзининг ахволу феъларидан, зоҳиру ботин хулқларидан огоҳ бўлади.

Улуғларимиз шундай йўл тутардилар. Ҳазрати Умар (розийаллоҳу анҳу) дердилар: “Айбларимни менга ҳадия қилган кишига Аллоҳ раҳматини ёғдирисин”.

Салмон Форсий (розийаллоҳу анҳу) ўз айбларини бошқалардан сўраб турарди.

Алқисса, бир киши унинг ҳузурига келди. Салмон ундан сўради:

— Мен ҳақимда қандай ёмон сўзлар эшитдинг?

У киши ўзини билмаганга олди. Лекин Салмон уни тинч қўймади, гапиришга мажбур этди:

— Эшитишимча, дастурхонингизда доимо иккита илом (нонга суребейиладиган нарса. Тарж.) бўлар экан. Кундузи ва тунда киядиган иккита кийимингиз бор экан, — деди у.

— Бундан бошқа айбларим ҳам бормикан? — деб сўради Салмон.

— Йўқ!

— Шу иккитаси ҳам кифоя қиласди, — деди сўнгра.

Салмон Форсий Ҳузайфадан: “Сен Расулуллоҳнинг (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) муно-

фиқлар ҳақида айтган сирларини биласан. Айт-чи, менда ҳам ниғоҳ аломати борми?” деб сўрар эди.

Қаранг, саҳобаларнинг улуги Салмон шундай деяпти. Аллоҳ рози бўлсин, у азизлар ўз нафсини шу тарзда ҳисоб қиласди. Ҳа, улар ақл жиҳатидан қанчалик комил, мавқе жиҳатидан қанчалик буюк бўлса, шунчалик ўзларини паст тутар, нафсидан айб қидирап эдилар.

Демак, ўтган улуғларимиз ўзгаларга танбеҳ бериш билан ўз айбларига эътибор қаратиш йўлидан боришган. Биз нима қиласми? Айбларимизни юзимизга айтган киши душманмизга айланади, унга нисбатан кек сақлаймиз. Бу ишимиз имон заифлигидан бошқа нарса эмас.

Ёмон ахлоқ заҳарли илон ва чаёнларга ўхшайди. Агар бирор кўйлагимизга ёпишган чаённи кўриб: “Ана, ичингта чаён кириб кетяпти”, деса, унинг бу огоҳлантиришидан миннатдор бўламиш, тезда бу заҳарли жониворни ўзимиздан узоқлаштиришга ҳаракат қиласми, уни ўлдирамиш. Чаён заҳарининг баданга таъсири бир кун ёки ундан кўпроқ бўлар. Аммо ёмон ахлоқнинг қалбга таъсири бундан хавфлироқ. Негаки, у ўлимдан сўнг ҳам давом этади.

Афсус, биз ёмон хулқимиздан огоҳ этган кишидан хурсанд бўлмаймиз, тезда бу ёмон хулқдан кутулишга ҳаракат қиласмиш. Балки насиҳат қилувчига: “Ўзинг ҳам фалон-фалон ишларни қилардинг-ку!” деб таъна ёғдирамиш. Бу ҳол қалбимиз қотганлигидан далолат. Қотган қалбда эса фақат гуноҳлар кўкаради, гуноҳлар мева беради. Аслида барчасининг илдизи имон заифлигига бориб тақалади. Аллоҳ бизни айбини тан оладиган ва унинг муолажаси билан машғул бўладиган бандалардан қилсан, айбларимиз бизни ҳидоятга илҳомлантирсин. Ҳалимлиги ва фазли билан ёмонликларимизни ўзимизга билдирган кишининг шукронасини адо қилишга муваффақ этсин.

Үчинчиси, нафсининг айбларидан душманининг тили орқали воқиф бўлиш. Негаки, ёмонлик ёмонликни намоён қиласди, яъни, душманинг оғзидан чиқаётган ёмон сўзлар сендаги ёмон хулқ, ёмон феълни сўзлаётган бўлса, не ажаб! Балки айбларингни яшириб, мақтову олқишиларга кўмган айёр дўстдан, ҳар бир сўзи нафратга тўла душманинг сен учун манфаатлироқдир. Гарчи табиатинг уни ёлғончиликда, ҳасадгўйликда айлашга мойил бўлса-да. Аммо ботин кўзи очиқ киши ҳатто душманинг сўзида ҳам фойда борлигини кўради.

Тўртинчиси, одамларга аралашиш, яъни ҳалқ ичидаги бўлиш. Киши одамлар орасида бўлиб, улардан бирон ёмон феъл содир бўлганини кўрса, ўз нафсидан ҳам шу феълни изласин, ўзида ҳам шу хулқ бор, деб эътибор этсин. Чунки мўмин мўминнинг кўзгуси, бошқанинг айби орқали ўзининг айбларини танийди.

Абдурашид ЗОХИД
таржимаси

ИСЛОМ ВА ОЛАМ

Франция президентининг айтганлари

Франция президенти Жак Ширак диний мавзуда бир неча фикрларини изҳор этди. Асосий мавзуи Ислом динига муносабат эди. “Бу динни бузгунчи экстремистлар фаолияти билан аралаштираслик керак”, деди у. Президент “Оврупа I” радиостансиясига берган сұхбатида Рим

папаси Бенедикт XVI фикрларига бевосита муносабат билдирилмаган бўлса-да, аммо унинг нутқини назарда тутган ҳолда: “Муносабатлар кескинлашувига олиб келадиган ҳамма нарсадан тийилиш керак... Мен ихтилоф ҳақида гапиришни истамайман, чунки ихтилоф чиқариш динлар табиатига тўғри келмайди”, деди.

“Media International Group”

Бангладеш ҳукумати қарори

Бангладеш ҳукумати “Фозил” мадрасаси битирувчиларини давлатнинг олий ўқув юртлари битирувчиларига, “Комил” мадрасасини битиргандарни эса магистрларга тенглаштиришга қарор қилди. Мадрасаларнинг ўқитувчи ва талабалари бу қадамни кутлаб кутиб олишиди. “Биз ҳукуматнинг мазкур қарорини табриклиймиз, уни Бангладешдаги таълим тарихида янги босқич дейиш мумкин”, деди мамлакат мусулмонлари раҳбари Зайнул Обидин.

Бангладешда умумий таълим билан бир қаторда кўп йиллар диний дарслар ҳам ўқитиб келинади. Бу қарор айниқса камхаржлиги туфайли давлат ўқув юртларида ўқиёлмай, натижада ўзларига иш топа олмаётган талабаларга кенг имкониятлар очади. Мадрасаларни йилига йигирма икки минг талаба битириб чиқади. Улар одатда масжидларда имом ва умумий таълим мактабларда муаллим бўлиб ишлашади.

Islam News

Мусулмон мамлакатлари бўйлаб саёҳат

Ислом Конференцияси Ташкилоти (ИКТ)-га кирувчи давлатлар 2010 йилга бориб жаҳон туризмини ривожлантиришга кўмаклашувчи бир қатор чора-тадбирлар режаламоқда. “Турли мамлакатлардан келган сайёҳлар мусулмон мамлакатларида яшовчи халқларнинг анъаналари ва урф-одатларини яхшироқ ҳамда кўпроқ билиш учун ана шу мамлакатларда тез-тез меҳмон бўлишлари зарур”, дейди Малайзия туризми вазири Тенгку Аднон.

ИКТ аъзолари, шунингдек, ташкилот раҳбарияти кун тартибида 2010 йилни “Мусулмон мамлакатлари бўйлаб саёҳат йили” деб эълон этиш ҳақидаги масалани ҳам кўйишиди. Ташкилотга аъзо

57 мамлакат бу таклифни қўллаб-қувватлади. Ҳар иили ИКТ мамлакатларига 40 миллионга яқин сайёҳ келади. Бу кўрсаткич жаҳон туризм бозорининг беш фоизини ташкил этади.

Islam News

Уч миллион нафар мусулмон умра қилди

Маккадаги Ҳаж институти раҳбари Усома Фазл ал-Бадрнинг айтишича, бу йилги Рамазон ойида уч миллион мусулмон умра ибодатини адо этди. Рамазон иссиқ мавсумга тўғри келгани учун Саудия Арабистони ҳукумати зиёратчиларнинг саломатлиги масаласига катта аҳамият берди. Айниқса, кекса ёшдаги зиёратчиларнинг соғлиғига кўпроқ эътибор қаратилди. Умрачилар умумий ададининг беш фоизини ёши улуғ қариялар ташкил этади.

РИА "Новости"

Россия

“Ислом ЮНЕСКОси”га аъзо бўлади

Мусулмон мамлакатлари ҳамжамиятида БМТнинг ЮНЕСКО ташкилотига тенглаштирилган таълим, фан ва маданият бўйича Ислом

ташкилоти (ИСЕКО) ўз сафида Россияни кузатувчи сифатида кўришни истайди. Ташкилот бош директори Абдулазиз ал-Тувайжири Россия федерация Кенгаши спикери ўринбосари Александр Торшин билан учрашувда шу таклифни айтди. “Ташкилотимиз таркибида Россиянинг пайдо бўлиши мамлакатингизнинг мусулмон дунёсидаги мақомини янада оширган бўлур эди, — деди Тувайжири. — Россия кўпмиллатли, кўпдин-

ли ажойиб мамлакат саналади. Россиянинг Исломга муносабатини қадрлаймиз. Бугунги дунё динларо бағрикенглик ва ҳамкорликка ҳар қачонгидан ҳам муҳтождир”.

Интерфакс

Камчаткада илк масжид қурилади

Петропавлов-Камчатка маъмурияти вакиллари ва мусулмонлар вакиллари учрашувда шаҳарда яриморолнинг илк масжидини қуриш имкониятлари ҳақида сўз борди. Шаҳар ҳокимининг биринчи муовини Николай Пегиннинг айтишича, шаҳарда турли диндаги кишилар яшайди ва масжид ҳам фаолият юритишга тўла ҳақли.

Хозирги пайтда масжид биноси учун ер майдони топиш масаласи кўриляпти. Мусулмон жамоаси эса ибодатхона лойиҳасини тайёрлаш билан банд. Шу кунгача яриморол мусулмонлари кундалик ва ҳайит намозларини кичикроқ намозхонада адо этишар эди.

Дейта Ru.

Олмония

мусулмонлари билан учрашув

Мусулмонларнинг Оврупа жамиятига киришиб кетишига доир муаммоларни муҳокама этиш учун Олмония ҳукумати вакиллари билан мамлакат мусулмонлари илк бор Берлин шаҳрида тўпланишди. Учрашув Олмония ички ишлар вазири Волфҳанг Шойбле раислигига ўтди.

Кўпгина масалалар қатори мактабларда Ислом дини асосларини ўқитиш, мутахассис-имомлар тайёрлаш, ёшларга таълим бериш ва уларни иш билан таъминлаш муаммолари ҳақида ҳам сўз борди.

Хозир Олмонияда беш миллионга яқин мусулмон бўлиб, уларнинг кўпи Туркиядан келган муҳожирлардир.

Islam.ru

Голландияда шифохона

Роттердам шаҳрида илк исломий шифохона куриш режаланмоқда. Шифохона исломий меъморлик анъаналарига мувофиқ курилади ва эркаклар ҳамда аёллар учун алоҳида бўлимлар ташкил этилади. Беморларга улар жинсидан бўлган врач ва тиббий ходимлар хизмат кўрсатишади. Барча таомлар Ислом шариати талабларига мувофиқ тайёрланади.

Даволашда анъанавий дори ва ўтлардан кенг фойдаланиш йўлга қўйилади. Шифохона қошида мунтазам имоми бўладиган нағозхона очилади. Касалхона икки йилдан сўнг биринчи bemорларни қабул қиласди.

Ҳозирги пайтда Голландиядаги ўн олти миллионли аҳолининг олти фоизи мусулмонлардир. Тадқиқотчилар ҳисобига кўра, 2020 йилга бориб бу рақамнинг саккиз фоизга етиши таҳмин қилинмоқда.

ИТАР-ТАСС

Насронийлар ёрдами

Харков шаҳри насронийлари шаҳардаги “Хавидрали” масжидини қайта тиклашда мусулмонларга ёрдамга келишди. Юз ёшли бу масжидни

1936 йили совет ҳукумати портлатиб ташланган эди. “Насроний биродарларимиз масжидни қайта таъмиrlашда ёрдамларини таклиф этишди, — дейди Харков мусулмонлар кенгаши раҳбари Рашид Брагин. — Аллоҳ битта ва У ҳаммага кифоядир. Насронийлар Аллоҳнинг уйини тиклашда биз билан биргадир”.

Масжид таъмири рамазон ойида бошланди ва икки-уч йил давом этади. Ҳозир мамлакатда 200 масжид ва йигирмата Ислом маркази ишлаб турибди.

IslamOnline

Янги газета

Қозогистонда “Бизнинг дунё” деб номланган янги исломий ижтимоий-сиёсий республика газетаси чиқа бошлади. Янги нашр фоалиятининг асосини исломий тамойиллар ташкил этса-да, бироқ у очиқ, кенг қамровли, хилма-хил ўқувчилар доирасига мўлжалланган

газета бўлиб қолади. “Бизнинг дунё” Қозогистоннинг барча минтақаларида тарқайди. Унинг материаллари ранг-баранг: газета саҳифаларидан янгиликлар, таҳлилий, маданиятга доир, диний мақолалар ўрин олади. Покиза ҳаёт тарзини кўрсатиш орқали ахлоқ-одобни тарғиб қилиш, кечётган ҳодисалар бўйича мусулмонларнинг нуқтаи назарини тушунтириш мазкур нашрнинг асосий вазифаларидандир.

Islam.ru

Исломий тафаккурга қизиқиши

Фарбдаги ҳукуматга мойил ва нодавлат ташкилотлар Жанубий-шарқий Осиёдаги, энг аввало, Малайзиядаги мусулмон муаллифларнинг асарлари таржима қилинишини ҳартомонлама рағбатлантиришяпти. Уларнинг фикрича, Индонезия, Малайзия, Филиппин, Таиланд файласуф ва ёзувчиларининг бутун бир гурӯҳи таклиф этаётган Ислом тафаккури, агар тил муаммоси бўлмаганида, ҳозирги замонамизга кўп нарса бериши мумкин эди. Турли жамғармалар китобларни инглиз ва араб тилларига таржима қилиш ва нашр этишга киришди. Яқинда Савфиқ Ҳасимнинг “Исломдаги аёл Индонезия нигоҳида”, Азюмарди Азрининг “Индонезия: Ислом ва демократия” каби асарлари нашрдан чиқди.

ArabNews

Астраханда Оқмачит қад ростлайди

Астрахан (Россия) ҳокими Сергей Боженов шаҳардаги машхур Оқмачит жомеъини қайта тиклаш учун ёрдамга тайёр эканини изҳор этди. У мусулмонлар билан учрашувда: “Оқмачитни қайта тиклаш Астрахан тарихига эҳтиром демакдир, бу гап мусулмонларгагина эмас, муқаддас ибодатгоҳни азиз санаган ҳаммага тааллуқлидир”, деди ҳоким.

Оқмачит 1776 йили қурилган эди. Совет ҳокимияти йилларида бу ерда жомадон фабрикаси, устахоналар жойлаштирилди. Шу боис яроқсиз ҳолга келиб қолган мазкур масжидни қайта тиклаш ҳақида 2001 йилдан бўён сўз боради, аммо бу соҳадаги амалий ишлар шу йилнинг баҳорига келибгина тезлашди.

Астрахан FM

Х аср сайёҳлари Қашқадарёни “Кешкурд” деб тилга олишади. Асруд шу дарёнинг шимолий ирмоғидир. Бу дарё тарихий манбаларда “Хашка” деб аталгани ҳам учрайди. Шаҳарнинг жанубидан оқиб ўтадиган дарёнинг номи “Наматсозлар” бўлгани эса, шу жойларда на матсоз ҳунармандлар яшаганидан дарак беради. Қашқадарёни шимолга қараб оққан Жа журуд (Узел, Китобдарё), жанубга томон оққан Хушкруд

тўртта кенг ва пастак равоқлар орқали тулаштирилган. Кўпrikning узунлиги 122 метр, эни 8,2 метр, дарё тубидан ўртадаги йўл қопламигача бўлган баландлиги 5,35 метр. Кўпrikning ҳар икки томонидан равоқлар оралиғидаги пилпоялар жуда бақувват силиндр фишт тирговучлар билан мустаҳкамланган. Кўпrik пойдевори пасти томони-

ҚАШҚАДАРЁ КЎПРИГИ

(Яккабоф), шаҳар бўйлаб оқиб ўтадиган — Балххузорруд (Каттаурударё ёки Хузардарё) каби ирмоқлари бўлган.

Ўрта асрларда юртимиздаги дарёлар устига пишиқ фиштлардан кўпrik солиши расм бўла бошлаган ва давр ўтган сари та комиллашибориб борилган. Булардан бизгача етиб келган энг кўхналари XVI асрнинг иккичи ярмига тааллуқли бўлиб, Қашқадарё устига қурилган кўпrik уларнинг энг каттаси ҳисобланади. Бу кўпrikни Абдуллахон қурдирган. У ҳозирда ҳам хизматини ўтаб турибди. Дарё ўзанини кесиб ўтган фишт кўпrik ўн иккита мустаҳкам пилпоя оёқларга таяниб, ўн

дан кенгайтирилиб ҳар бирининг диаметри қарийб тўрт метрдан келадиган буржларга бирлаштирилган.

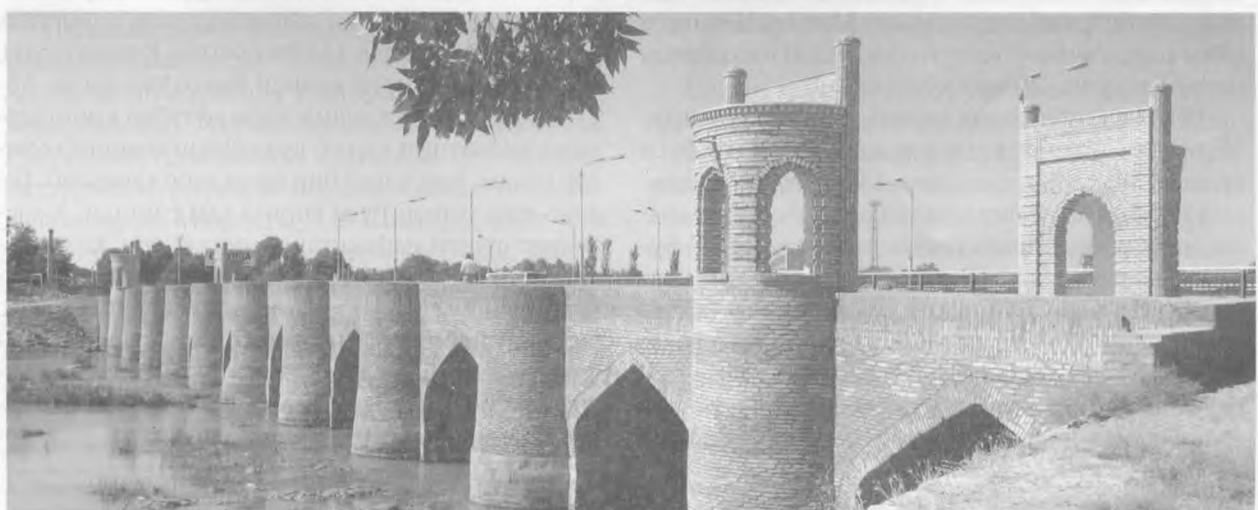
Дарё ўзанини кенгайтиргани сабабли кўпrik 1914 йили қайта қурилган: қиртоқнинг энг четларидаги кўхна пилпоя устунлари янада пишиқ устунлар билан алмаштирилиб, ўтиладиган жойининг ҳар томонларига оврупача фиштлардан иккитадан қоровулхона тикланган. Бу қурилиш қаҷон қилингани фиштга ёзиб қўйилган.

Юқ машиналарининг ўтишига ҳалақит бера бошлаган ярим қуббачалари кейинги йилларда аста-секин нураб, қулаб тушган ва 1960 йилда бу кўхна

қатламлар кўчириб олиниб, қадимда терилган тошлар ўрни асфалтга алмаштирилди. Ён томонидаги пиёдалар юрадиган йўлкалар темир-бетон таянчларга ўрнатилган металл панжаралар билан ўраб қўйилди.

Шарқ меъморлигининг ўзига хос обидаси бўлган Қашқадарё кўпраги бизнинг қунларгача яхши сақланган холда етиб келди. Ана шу кўпrik ёнида янги Қашқадарё кўпраги қурилди. У беш йилдан бўён кишилар хизматидадир.

Асрор ҚИЛИЧЕВ,
ЎМИнинг Қашқадарё вилояти
вакиллиги матбуот шўбаси
раҳбари

ди. Абдулазизнинг Бухоро мадрасаларидан бирида мударрис бўлиб ишлайдиган акаси бу хунрезликни кўриб, юраги қинидан чиқиб кетган, уч кун ўтмай қазо қилган эди. Абдулазиз Андижонга қайтиб, устоз Рўзи қори домланинг қориҳонасига борди. Икки йилга етаретмай, у Ҳақ китобини тўла ёд олди. Куръони каримни ҳифз қилиши, мураттаб қори бўлиши катта иқтидоридан дарак эди. Илмига амал қилиб, Куръон хулқи билан хулқланиб бораётгани устозини севинтириди: Абдулазиз Рўзи қори домла оиласининг бир аъзосидай бўлиб қолди. Сабоқдан бўшаса, қори аканинг болаларига қарап, катта ўғли Абдулбекийни кўтариб юрар эди. Аммо совет хукумати тиклангани сари чеккаларда

БИР УМР ҚУРЪОННИ

1902 йил. Дукчи Эшон кўзголонини баҳона қилиб, чор босқинчилари Андижонни қонга ботирганига тўрт йил бўлган. Оммавий қирғин халқ хотирасидан ҳали ўчмаган, юрагидан унинг доғи кетмаган, оқибати ҳамон давом этар эди. Кўргулик экан, маҳаллий халқ орасида босқинчилар ёлғонига ишонган жоҳиллар бу хўрликлар боисини мустамлакачилардан эмас, ожиз ҳолидаям золимларга мардона қарши чиққанлардан кўриб, уларни қарғаб юрганлар ҳам пайдо бўлди. Аммо имони бутун, оқу қорани таниган кишилар Мұхаммад Али халфа ва унинг сафдошларини Ватан озодлиги йўлида курашган қаҳрамонлар деб билишиди, бу унтутилмас мудҳиш воқеадан ҳам ўзларича сабоқ чиқаришиди... Ана шундай кунларнинг бирида Андижоннинг Хонободидан мулла Маҳмуд Шомирза ҳожи хонадонида ўғил туғилди. Яхши ният билан унга Абдулазиз деб исм кўйишиди.

1915 йил. Абдулазиз зеҳнли, фаросатли чиқди. Мурғаклигиданоқ Куръони каримга муҳаббати бўлакча бўлди. Каломуллоҳи ўрганишга тушди.

1921 йил. Ҳар бир замон банда учун бир имтиҳон экан. У мадраса таълимини оламан деб Бухорога борганида асрлар давомида диннинг куввати деган шарафли номга эга бўлган бу шаҳар динсизлар тажовузидан хароб аҳволда қолган эди. Ўша пайтларда большавойлар беш юз қорини шашар ташқарисига ҳайдаб чиқиб, буларга ўқ ҳам хайф дегандай, пичноқ билан бўғизлаб ташлаш-

ҳам қориҳоналарни бирма-бир ёпиб, қориларни таъқиб этишга тушди.

1927 йил. Устози оиласини олиб, Шарқий Туркестонга ҳижрат қилишга мажбур бўлди. Ёш Абдулазиз қори учун ҳам икки йўлдан бирини танлаш масаласи кўндаланг бўлди: юртда қолса, боши омон бўлса-да, илмидан айрилади. Чиқиб кетса, қанчалик аламли бўлмасин, имонда собит қолади. Куръон илмидан бошқаларни баҳраманд этиши мумкин. У бир қарорга келди: устози Рўзи қорига эргашди.

1927 – 1959 йиллар. Ўттиз икки йил умри Қашқарда ўтди. Аммо бир жойда муқим яшамади. Уйғур туманларини кезиб, қанча-қанча қардошларнинг Куръон саводини чиқарди. Шу билан бирга ҳижрат қилган пири муршид уламолар, устозлари жумладан 134 ёшга етган Қосим охунд, Бухоронинг охирги қозиси Бақохўжа қози, Абдуллоҳ домла Ҳужандий каби мўтабар кишиларнинг хизматини қилиб дуоларини олишга мусассар бўлди. Қашқарда бир йили вабо тарқалиб, бедаво дард устози Рўзи қорига ҳам ёпишиди. У хастанинг сўнгти нафасигача ёнида бўлди, хизматини қилди. Кароматини қаранг, Рўзи қорининг ўлими билан бу ерда вабо ҳам таққа тўхтади, бедаво дардни ўзи билан олиб кетиб, халқ қутулиб қолди гўё. Лекин Хотойда “қизил вабо” – динсизлар таъқиб-тазиики тўхтай демасди. Қорини ватан соғинчи ҳам ўртар эди. Эллигинчи йиллар-

нинг ўрталариға келиб, Совет ва Хитой давлатлари ўртасига совуқчилик тушиб, юрга қайтолмай қолиш хавфи ортди. У барча кўргуликларга рози бўлиб, ватанга интилди.

1959 йил. У оиласини олиб, Тошкентга келди.

1959—1991 йиллар. Совет давлати айни кучга кирган, даҳрийлик авж олган бир паллада — яна ўттиз икки йил давомида Куръон зиёсини теваракка улашди. Аллоҳ таолодан тинимсиз юрт озодлигини сўради. У Қашқардан қайтган йили ёднинчада қайфуси ва миллат озодлигига умрини тиккан Алихонтўра Согунийнинг яқин шогирд ва ҳамфирлари қаторидан ўрин олди. Куръони каримни ўрганишга бел боғлаганлар Абдулазиз қори таълимидан ҳам баҳраманд бўлишди. Кўп йиллик узилишдан сўнг 1975 йили яна ёшлар орасидан Тошкента биринчи мураттаб қори чиқди. Бунда Абдулазиз қори отанинг ҳам алоҳида ҳиссаси бор эди.

КЎТАРИБ ЎТГАН ЗОТ

1991—2006 йиллар. Ниҳоят, Абдулазиз қори ота Яратганини таниганидан буён орзу қилган кунларга етди. Мустақил Ўзбекистонда диний-миллий қадриятлар тикланишининг гувоҳи бўлди. Бутун эл-юрт қатори Тошкентда ҳам тараққий йўлига тушган Куръон илми, Куръон қироати устозлари сафида у ҳам шогирдлари иқболидан хурсанд яшади. Унинг таълим ва маслаҳатларини олган устозининг ўғли биргина Абдулбоқий қори уч ўз нафардан ортиқ мураттаб қори чиқарди.

2006 йил 7 август. Абдулазиз қори ота 104 (ҳижрий ҳисоб билан 107) ёшида бу фоний дунёдан боқий дунёга кўчди.

* * *

Пайғамбаримиз (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) марҳамат қиласидар: “Узоқ яшаб, бутун умрини Аллоҳ таоло итоатида ўтказиш соодатдир” (*Абу Бакр ривояти*). Аллоҳнинг каломига мұхаббатли, Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) суннатларига мувоғиқ истиқомат қилган устоз Абдулазиз қори Маҳмуд мулла Шомирза ҳожи ўғли тўқсон йил Куръони карим аҳлидан бўлди. Тўқсон йил Куръони каримни кўксисда кўтариб, хатмларга ўтди. Бутун ҳаёти, бор истеъодини Куръонни ўрганиш ва ўргатишга сарфлади. Мукаммал дин Ислом билан қалбини зийнатлаб, Туркистон ўлкаларида имкони борича Куръон зиёсини улашди. Бу йўлда сабитқадам маърифатчиларнинг энг

аввалги сафларида турди. Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) Куръон қориларига хушхабар берганларидек, Ҳақ китобини кўп ва хўб ўқигандардан бири Абдулазиз қори отанининг ётган мақонлари ёруғ, охиратда мартабалари улуғ, жаннатдаги даражалари юксак бўлсин!

Азизлар! Устознинг ҳаёти биз ва сиз учун ибрат мактабидир. У кишини яқиндан билганларнинг хотиралари ҳам бунга далолат қиласи.

Зоҳидхон қори АЗИМБОЕВ, “Кўқалдош” мадрасаси мударриси:

— Мен Куръонни ўн беш-ўн олти ёшимда машҳур Рўзи қори домланинг ўғиллари Абдулбоқий қори акадан ола бошлаганман. Бир куни устозим: “Тошкентда Абдулазиз қори деган улуг инсон бор, у киши отамнинг содиқ шогирдлари отанинг ҳам алоҳида ҳиссаси бор эди.

ридан”, деб ҳурмат-эҳтиром билан гапирдилар. Вақти-соати етиб Тошкентга тушганимизда устоз Абдулбоқий қори мени Абдулазиз қори отанинг хонадонларига олиб бордилар.

Эшикдан кириб борганимизда Абдулазиз қори ота йўқотган нарсасини топиб олган одамдай севиниб кетдилар. Ниҳоятда ҳаяжонланган бир вазиятда Абдулбоқий қори aka билан бир неча марта кўришиб, эҳтиромларини кўрсатдилар. Янги, алоҳида кўрпачалар солдириб, меҳмонлари ўтиргунча ўзларини қўярга жой топа олмай қолдилар. Рости, ҳали ўсмир ёшда эмасманни, қори отанинг бу ишлари ўшанда менга ортиқча такаллуфдай туолган эди. Лекин бу воқеа ҳеч эсимдан чиқмади. Нега қори ота бундай ҳолатта тушган эдилар? Бунинг ҳақиқатини кейинроқ англадим.

Ёшлими, қарими, ким бўлишидан қатъи назар, қорига улуғ бир эҳтиром, ҳурмат кўрсатар эдилар.

1974—1975 йиллари у кишининг хонадонларига бориб, ҳифзимни назоратларидан ўтказиб олганман. Ҳар куни ўзлари кутиб олар, ўзим, оиласиздагилар ҳол-аҳволини сўраганларидан кейин, мени тўрга ўтказиб, ўзлари пастдан жой олиб, камтаринлик билан Куръони каримни тинглар эдилар.

Куръони каримга, қориларга ҳурмат-эҳтиром оиласидар мухитида ҳам ҳукмрон эди. Ҳар куни бир ярим соат давомида Куръонни ўтказиб бе-

риб қайтар эканман, бу ердан бир чўқим ош емасдан кетмасдим. Негаки, қори отанинг аёллари (Аллоҳ раҳматига олган бўлсин) биз қироатни тугаллаб, эшикни очишими билан қўлларида обдастани ушлаганча турар, меҳмонхонада эса дастурхон ёзилиб, кўрпачалар тўшаб қўйилган бўлар эди.

Ниҳоят, 1975 йили ўн кунда ўттиз пора Куръонни қори отага хатм қилиб, мураттаб қори бўлиш насиб этди. Албатта, ҳаяжоним, кувончим ичимга сифмасди. Аммо менинг шу даражага етишимда алоҳида ҳисса қўшган устозим Абдулазиз қори отанинг севинчлари, ҳаяжонлари меникидан ҳам ортиқ эди. Бошлари кўкка еткудек ҳолатда мени кучоқлаб, севинчдан йиғлаб юбордилар. Сўнг менга бошдан-оёқ кийим кийгизиб, дедилар: “Аллоҳга беадад шукрлар бўлсин, яна азим Тошкентимиздан мураттаб қори чиқди. Энди кўкрагимизни кўтариб юрсак ҳам бўлади”.

Абдулазиз қори ота қаерда бўлмасин, бирор қори пайдо бўлса, қанчалик кувонсалар, қори оламдан ўтса, шунчалик қаттиқ қайфурар эдилар. Андижоннинг Ойим қишлоғида Абдумалик ака деган қори акамиз бўларди. Кўзлари ожиз бўлсада, ўзлари беназир ҳофизи Куръон эдилар. У кишини Тошкентда ҳам ардоқлашар, Зиёвуддин қори ибн Эшон Бобохон билан бир неча йил пойтахтнинг Тилла Шайх, Шайх Зайниддин, Ракат масжидларида хатмга ўтишган эди. Шу қори акамиз қазо қилганларининг иккинчи ё учинчи куни бир иш билан Абдулазиз қори отанинги кирдим. Қори ота мен билан кўришган заҳотлари кўзларидан дув-дув ёш тўкиб: “Зоҳидхон, эшитдингизми, Абдумалик қори ўтди”, дедилар оғир изтироб билан. Шунда мен қорининг ҳаётдан кетиши қанчалик катта йўқотиш эканини чуқур ҳис қилганман.

* * *

Яхё қори ТУРДИЕВ, Тошкент тумани “Ҳасан ота” жомеъ масжиди имом-ҳатиби:

— Устозимиз Абдулазиз қори ота билан ҳар учрашувда бир илм, бир ҳикмат, ҳаётий сабоқ олганимиз. У зот бутун Куръони каримни худди Фотиҳадек яхши билардилар. Биз ўн-ўн беш йилт биргабирга Куръон хатмларига ўтганмиз. Ҳаётимни бутунлай ўзгартирган иккита воқеани айтиб бераман.

Мен ўн беш-ўн олти ўшли ўспирин Урумчининг чекка бир маҳалласидан устозга қатнаб юрган кунларим эди. Устоз хонадонида у киши билан учрашиб, сухбатлашиш мусассар бўлди. Қироатимни кўриб: “Худо хоҳласа, сиздан яхши қори чиқади”, деб кўнглимни тоф қадар кўтардилар. Мен янада шижоат билан Куръонни ўрганишга тушдим.

Тақдир бизни йигирма йиллардан кейин Тошкентда яна учраштири. “Ҳозир қаердасиз?” деб қизиқдилар. Мен Тўйтепа томондаги бир қишлоқда яшаётганимни айтдим. У киши: “Бу қишлоқда қолсангиз, узоққа боролмайсиз, ўрганганингизни ҳам бирорвга ўргатолмайсиз, ҳаракатингиз бехуда кетади. Шаҳарга, Тошкентга келинг. Бу ер илм маркази, сизга кўп нарса беради, имкониятингиз кенгаяди”, дедилар куюнчаклик билан. Шундан кейин Тошкентга кўчуб келиш пайида бўлдим.

* * *

Анвар қори ТУРСУН, Тошкент шаҳар бош имом-ҳатиби:

— Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам), ўтганларнинг фазилатларини зикр қилинглар, деб марҳамат қилганлар. Ўзбекистондаги барча қориларнинг устози Абдулазиз қори отанинг Куръони каримга, миллатимизга қилган хизматлари бекиёс, илмлари, тақволари, одоблари беназир эди. Битта фазилатларини айтай. Мен қаҷон зиёратларида бўлсам, ҳамиша меҳмондўстликларидан таъсирланар эдим. Хонадонларига ким келишидан қатъи назар, жуда катта эҳтиром, эъзоз кўрсатар эдилар. Юз ёшга етиб қолганларида ҳам уйларига келган меҳмонга, ҳатто ёш бола бўлсин, ўзлари хизмат қилиш пайида бўлардилар.

Вафотларидан бир кун олдин мени йўқлабдилар. Бордим. Ўзлари елкаларидан зўрга нафас олиб турибдилар, шунга қарамай, ўғилларига: “Меҳмонга қаранглар”, дегандай ишора қилдилар. Бунақа нозик муомалаларини кўриб, кўзларим жиққа ёшга тўлди. Хуллас, устоз Абдулазиз қори отанинг ҳаётлари бир олий мактабдир. Ул зотнинг оддий ҳаракатлари, камсукум, аммо ақлу дониш, фаросат билан юқтириладиган одоб сабоқларини ҳеч бир ўқув юртида кўрмадим. Бу латиф фазилатлари, дарёдай илмлари то қиёмат қадар азиз устозимиз учун садақат жория бўлсин. Омин.

Вафо ФАЙЗУЛЛОҲ
тайёрлади.

САНАМ ХОЛНИНГ РЎЗАСИ БУЗИЛМАДИ

Рамазон ойларида катталарга қўшилиб рўза тутишга жуда қизиқар эдик. Уйкуга тўймаган кўзларимизни ишқаб, саҳарликка турардик. Кундузи эса бемалол овқатланиб юриб, кечга боргач, ноз-неъматга тўла ифторлик дастурхонини кўриб, яна "рўза" лигимиз ёдимизга тушиб қоларди.

Дастурхон атрофида чумчук болаларидек тизилиб ўтириб, қўлларимизни тиззалиримизга қўйиб, одоб билан ифторлик вақтини кутардик.

Раҳматлик бобом ҳеч

Абу Хурайрадан (розийаллоҳу анҳу) ривоят қилинади: «Расулуллоҳ (сөллаллоҳу алайҳи вассаллам) марҳамат қилдилар: «Одам ўғиллари қилган ҳар бир амал(нинг савоби) кўпайтирилади. Хайрли амаллар энг камидаги ўн баробар ёзилади, бу етти юз баробаргача кўпайши мумкин. Аллоҳ таоло (бир ҳадиси қудсийда) бундай буюрган: «Рўза бу қоидадан мустасно. Чунки рўза фақат Мен учун (туттилади), Мен ҳам унга (хоҳлаганимча) мукофот бераман. Бандам Мен учун шаҳватни, еб-ичишни тарк этади» (Бухорий, «Савм» 2,9; «Либос» 78; Муслим, «Сийам» 164; Абу Довуд, «Савм», 25)

қанақа соатни тан олгиси келмасди. Оғиз очиш вақти бўлди деса ҳам, кўнгли тўлмас, бир кесакни олиб ҳовли томонга отиб кўрарди. Кесак бориб тушган жой кўринмасагина ифторликни бошлардик.

Ифторлик тугагач, катталар Кори буванинг уйларига йиғилар, акамни кўчага қорувуликка қўйиб, ўзлари намоз ўқишар эди. Биз болалар эшикма-эшик юриб, рамазон айтардик. Қишлоқнинг чеккасида Санам холанинг уйи

бўлиб, бир ўзи ёлғиз яшарди. Биз рамазон айтишни шу ердан бошлардик. Нега десангиз, Санам хола қўли очик инсон эди, бизга кўп ёнғоқ берарди!

Ўша йили ҳам рўза куз ойларига тўғри келган, пахта йиғим-терими айни авжига чиқкан эди. Бир куни илғор теримчиларни туман марказидан вакиллар келиб мукофотлашди. Ҳамма тушда шийпонга йигилди. Ниҳоят, илғорлар рўйхати бирма-бир ўқилиб, мукофотлаш бошланди. Навбат Санам холага етди...

— Қани, ичинг, — деди.

Санам хола узоқ вақт жим туриб қолди. Ниҳоят, илтижо билан

Кори бувага қарди. Кори бува унга ичавер дегандай ишора қилди. Санам хола сувни ичди. Аммо ичиб бўлгунича кўзларидан ёшлар қуйилди. Кейин мукофотни ҳам олмасдан тез-тез юрганча пахтазорга кириб кетди.

Ўшандада мен Санам холага жуда ачиндим. Ўзимча, силлиқсоч йигит кўчамиздан ўтса, тошбўрон қиласман, деб дилимга туғиб қўйдим.

Кори бува шийпондан қайтаётib бобомга:

— Санамнинг рўзаси бузилгани йўқ, гуноҳи ўшанинг бўйнига, ҳеч нарса жавобсиз қолмайди, — деди.

Орадан узоқ вақт ўтмади. Бир куни силлиқсоч йигит туман марказида маст ҳолда қайтаётib мотосиклда зовурга тушиб кетди. Қишлоқ аҳли, унга Санам холанинг қарғиши теккан, дейишиди. Йўқ, Санам хола ҳеч кимни қарғамасди. У беозор аёл эди. Аллоҳ таоло ожиз, беозор бандасининг ёнини олади.

Муҳаммаджон РАҲМАТОВ,
Бўз тумани

Термиз йўналишида Отчопар бозоридан ўтиб-ўтмай чап томонда Бешкўргон маҳалласи кўзга ташланади. Кекса отахонлар айтишича, бу жойлар ўтган асрнинг йигирманчи йилларига қадар сувсиз бўз ерлар бўлган экан. Дастреб тошкентлик бойлардан

лар ўтиши билан янада хароб ҳолга тушди.

Мустақиллигимиз шарофати билан диний-миллий қадриятларимизга эътибор кучайиб, бешкўргонликлар ҳам масжидни ортиқ бундай ҳолда қолдириб бўлмаслиги тўғрисида бир қарорга келишди.

“БЕШКЎРГОН” ЖОМЕЙ МАСЖИДИ

(Мавзуга оид суратлар муқованинг 3-бетида)

бир неча киши баҳор, ёз ойларида яшаш, зироатчилик қилиш ниятида бу ерларга сув чиқаришади. Йиллар ўтгани сайин ўзлашган ерлар кўпайиб, ҳар-ҳар жойда бошпаналар қурилади. Улар орасида шаҳарлик бойларнинг бир-биридан унча узоқ бўлмаган бешта кўргони алоҳида кўзга ташланиб турган. Кейинчалик бу ерларга бош-

қалар ҳам кўчиб келавериб, қишлоқлар пайдо бўлган ва одамлар бу жойларни “Бешкўргон” деб атай бошлишган.

Бешкўргондаги эски қабристон ёнида совет давридаёқ кичкина бир масжид қурилган. Лекин биноси буткул қаровсиз, рўйхатдан ўтказилмаган, атрофи чакалакзор бўлиб ётар эди. Йил-

Дуогўй отахонлардан Мўмин ҳожи Баҳромов, Анвар ҳожи Каюмов, уста Эргаш ота, Нуридин ота ва бошқа фаоллар ташаббуси билан янги масжид қуриш режаси тузилди.

Халқни ҳашарга чақириб, чакалакзор олиб ташланди, атроф текисланди, тозаланди. Зарурий ҳужжатлар расмийлаштирилганидан сўнг Зангигита туман ҳокимияти қабристон учун бир ярим гектар, масжид қурилиши учун эса йигирма беш сўтик ер ажратиб берди. Тез орада қурилиш лойиҳаси ҳам тайёр бўлди.

Халқ ҳашарининг ҳикмати кўп, баракаси катта. Ҳар ким имкони қадар масжид қурилишидан ёрдамини аямади. Узоги билан бир яримикки йилга бормай янги масжид қад ростлади, ҳовлиси ободонлаштирилди. Шунингдек, қабристон ҳам гиштин девор билан ўралди, ичкарисига асфалт йўлаклар ётқи-

зилди, қатор ўриндиқлар ўрнатилди.

Махсус қувурчалар кўмилиб, уч юз йигирма метрлар чамаси узоқликдан масжидга ичимлик суви келтирилди. Ихчамгина таҳоратхона курилди. Ўтган йили куз ойларида масjid ҳовлисига зангла-майдиган, йўл-йўл қалин тунукадан айвон қилинди.

Янги хонақоҳга уч юз-уч юз эллик намозхон сифади, ҳовлидаги айвон битгач, масжидда саккиз юз минг киши бемалол намоз ўқий олади. Бу хайрли ишларда Зангиота тумани ҳокимияти, турли маҳаллий ташкилотлар, шунингдек, серҳиммат тадбиркорлар Бешкўргон аҳлига яқиндан ёрдам беришиди. Айниқса, Шухрат ва Шавкат Фаттоҳовлар, Зоир Турғунбоев, Файрат

Баҳромов, Маҳмуджон Исроилов каби тадбиркорларнинг, ширкат хўжалиги раҳбари Зикруллоҳ Эгамбердиев, Мардонбек табиб, оқсоқоллар Шохўжа Нортов, Мирсоат Каримов кабиларнинг ҳиммати, файрат-шижоатини алоҳида таъкидлаш жоиз. Курилиш моллари бозори, чиннибозор, “Отчопар” буюм бозорида тижорат қиладиган, шунингдек, Эркин қўргонилик азамат йигитлар масжид қурилишида холис тер тўкишиб,

отахонларнинг хайрли дуоларини олишди.

— Ёшим бир жойга бориб қолди, — дейди суҳбат орасида Мўмин ҳожи ота

бўйи далада ер чопишарди бояқишилар...

Ҳозирги ҳолатимизни у замонларга солиштирасак, шукр қилишимиз керак. Ким тиришса, ёмон яшамаяпти. Биз қариялар юртбошимизни кўп дуо қиласиз. Амалга оширилаётган яхши ишларни Аллоҳ таоло бардавом қилсин...

Тошкент Ислом институтини тутатган имом-хатиб Абдуқаҳҳор Юнусов масжид ободлиги, жамоа аҳил-иноқлиги, ибодатларнинг мукаммал адо этилишини таъминлаш чораларини ҳар доим диққат марказида тутади. Фаол отахонлар билан, илм ва одобда ўrnак ёшлар билан бамаслаҳат иш кўради.

Хуллас, кейинги уч йил ичида Тошкентнинг шундоқ биқинида жойлашган “Бешкўргон” жомеъ масжиди ҳаётида шундай муҳим ўзгаришлар юз берганини кўриб, қувонишимиз табиийдир.

Абдул ЖАЛИЛ

Баҳромов. — Биз тенгилар икки марта жуда оғир синов йилларини бошдан кечирдик. Ҳали “қулоқ тўқатиш” асоратлари битмай туриб, 1933 йили қаҳатчилик, кургоқчилик бошланди. Иккинчи томондан Сталин қатафонлари, ортидан уруш. Оғир ишлар ҳаммаси фақат аёллар зиммасида қолган; қимматчилик... Бир маҳал суюқ атала ичиб, кун

лар юз берганини кўриб, қувонишимиз табиийдир.

Шукур ҚУРБОН

Ёриб чиққанидай...

Ёриб чиққанидай тухумни жўжа,
Уруғдан ўсимлик унди навқирон,
Жонли бўлди жонсиз бир нарса.
Жон Аллоҳдан, дейилди.
Ишонмадилар,
Текширилар ургуни роса.

Ўсимликнинг дастури мавжуд —
Ургу ичида.
Буни топдилар,
Лекин жонни тополмадилар
Ургу ичидан.
Жон Аллоҳдан эрур. Буни
Тан олмадилар.

Текширилар тупроқни кейин,
Тупроқда жон йўқ.
Ўзидаги нарсани берсин у қандоқ!
Текширилар сувни, ҳавони,
Уларда ҳам йўқ.
Ўзидаги нарсани берсинлар қандоқ!

Бу орада навниҳол ўсида,
Гунчалади, гуллади. Жонсиз —
Ургу пайдо бўлди
Жонли ниҳолдан,
Ўлиқдан тирикни чиқарган Аллоҳ
Тириқдан ўлиқни чиқарди шу чок.
Барига ҳам ишонмадилар...

Мени соғинибисиз, излабисиз...

Шундоқ экан, ишонсин қандоқ
Қабрдаги ўликларнинг
Бир кун тирилишига —
Киёматга, Ҳашр кунига?!
Кўкарғувчи ниҳоллар эса,
Яратган Эгамга ҳамд-сано айтиб,
Шукронда айтиб,
Гунчаладилар,
Гулладилар, ургладилар.

Аввалги дўстларим

Аввалги дўстларим, мени эслабисиз,
Мени соғинибисиз, мени излабисиз,
Ҳам дебсиз: у бошқа ҳолатда бугун,
Бунақа даврага чорламоқ нафсиз.

Қуллуқ. Эсланмаган дўст, бу дўст эмас,
Сиз ҳам хаёлимда ҳамиша пайваст.
Телвагезак ўтган юксак йилларни
Хаёлдан мосуво этмоқ яхшимас.

Ҳар кимнинг сабоги ҳар хилдир бироқ,
Танлаш гали келди кутдирмай узоқ.
Сизга у дунёнинг саодатидан
Бу дунё роҳати туюлди хўброқ.

Кетдингиз, бирингиз қувиб амал, шаън,
Бирингизни мол-мулк чалғитди йўлдан.
Оқибат қабрнинг остонасида
Тушай деб турибди ҳассамиз қўлдан.

Лек Аллоҳ раҳмли, Аллоҳ меҳрибон,
Билар: адашмоқча бандалар мойил,
То тирик эканмиз, тавба қиласайлик,
Ажабмас кечирса сизни ҳам буткул.

Шу орзу-ўй билан кутаман сизни,
Шоядки бир имон жамласа бизни

Ва шояд раҳматлар айтса Аллоҳдан
Фаришталар ўраб атрофимизни.

Бу оламда бежиз бир иш йўқ ахир,
Мени эслашингиз — бу ҳам бир тақдир.
Бу ҳам бир ишора улуғ бир йўлга,
Улуғ йўлдан балки учган бир оҳдир.

Саратонда иссиқ ёқмайди...

Саратонда иссиқ ёқмайди,
Қаҳратонда бездирап совуқ,
Иккисидан бирортасига
Монеъ бўла оласанми? Йўқ.

Кўнглингда гоҳ фашлик, хавотир,
Бир гап етмас, икки гап — ортиқ.
Ўз руҳингта ўзинг хукмон
Бўлганингни эслайсанми? Йўқ.

Вужудингда, қаерингладир
Ногаҳонда кўзгалар оғриқ.
Ҳокимларча уни тўхтатмоқ
Келадими қўлингдан, хўш? Йўқ!

Ботиндаю зоҳирда маҳкум
Ҳамда заиф бандай нодон.
Шундоқ экан, нечун бу кибр,
Яратганга нечун бу исён?!

Гумон бандалари

Гумон бандалари — имондан йироқ,
Гумон бандалари — шайтонга ўртоқ.
Зада қилган улар набийларни ҳам
Мўъжиза кўрсатинг, дейишиб ҳар чоқ.

Мўъжизани кўрар, ишонмас зинҳор —
Гумон бандалари ҳамон гумондор,
Ой икки бўлинган, икки ўртада
Кўкрагида машъум чандиқ барқарор.

Абдувалик КАМОЛ

Ғунчаларниң сирин билсам

Тилак

Узун тунлар қочиб уйқу,
Саждага қўйсам бошимни,
Дилда тиниқ ихлос, орзу —
Тўксайдим кўздан ёшимни...

Тонг бағрида ютиб нафас
Юксаларкан кун виқори,
Юзларимда кўзёш эмас,
Эриб оқса дил губори.

Водийнинг хур шамолидек
Ғунчаларнинг сирин билсам.
Миннатсиз бир чумолидек
Мўминларга хизмат қилсам...

* * *

Мўмин савоб гадосидир,
Ҳақ йўлининг фидосидир.
Заҳмат унинг шифосидир,
Ҳеч кимга ғам раво кўрмас.

Охиратнинг фамин ейди,
Шаҳватлардан нафсин тийди.
Барча нуқсон менда дейди,
Бошқаларда хато кўрмас.

У сабрни чин ёр билар,
Нафсин ҳаммадан хор билар,
Дин хизматин шиор билар,
Ўзга ҳеч муддао кўрмас.

Иштиҳон

МАВЛОНО ЛУТФУЛЛОҲ ЧУСТИЙ

Кўплаб тарихий манбаларда қайд этилишича, замонасининг атоқли олими, Махдуми Аъзам Косоний-Даҳбединг иқтидорли шогирди Мавлоно Лутфуллоҳ Чустий асли чодаклик бўлиб, 1487 йили ўзига тўқ заминдор ва чорвадор Хожа Фатхуллоҳ оиласида дунёга келади. Убайдуллоҳ Самарқандийнинг “Маноқиби Мавлоно Лутфуллоҳ Чустий” асарида келтирилган маълумотга кўра, Хожа Фатхуллоҳ Куръони карим тиловат қилиб ўтирганларида туғилажак фарзандларига Лутфуллоҳ дея исм қўйишни дилларидан ўтказади. Оналари эса ёш гўдакка бирор марта ҳам таҳоратсиз кўкрак тутмаган.

Аллоҳ таоло Мавлоно Лутфуллоҳга бениҳоя кучли кувваи ҳофиза ҳам ато этадики, етти ёшидаёқ Куръони каримни тўла ёд олади. Ўн уч ёшга қадар оталари қўлида таҳсил кўради. Ўша пайтда Чодак (ҳозирги Поп туманида) мадрасаси воидидаги салоҳиятли ўқув юртларидан эди. Мавлоно Лутфуллоҳ мадрасада йирик уламолардан тафсир, ҳадис, фикҳ илмларини ўрганди. Айни пайтда тасаввуф илмига қизиқиб, кейинчалик нақшбандия тариқатининг таниқли шайхига айланди.

Ёш Лутфуллоҳ мадрасада ана шу билимлар билан бир қаторда деҳқончилик, мироблик, зироат илмини ҳам пухта эгаллади. Бу борада у кишига Хожа Аҳрор Валийнинг севимли шогирдлари Мавлоно Шоҳ Ҳусайн устозлик қилди.

Шундан кейин Мавлоно Лутфуллоҳнинг илм талабида турли шаҳарларга сафарлари бошланади. Самарқанд илм аҳлари унинг иқтидори ва чуқур билимига тан бериб, “Мавлоно Лутфуллоҳ” деб шарафлашади. Кейин Марғилонда Шайх Ҳусомиддиннинг уйида яшаб, таҳсилни давом эттиради. Устоз маслаҳати билан Тошкентга келиб, Хожа Аҳрорнинг шогирдларидан Шайх Муҳаммад Қозидан дарс олади. Икковлари кўп шаҳарларни кезиб, ҳамма ерда нақшбандийлик фояларини тарғиб қилишади. Шайх Муҳаммад Қози 1515 йилда вафот этгач, нақшбандийлик

тариқати раҳнамолиги у кишининг иқтидорли шогирди, атоқли аллома Шайх Махдуми Аъзам Косонийга ўтади.

Мавлоно Лутфуллоҳ устози Махдуми Аъзамга нафақат суюкли шогирд, балки қадрдон фарзанддек бўлиб қолади. Махдуми Аъзам садоқатли шогирдга қизини бериб кўёв қилиш ниятида эди. Аммо тақдир тақозоси билан у киши Фарғонадаги Қози Махдум Чодакийнинг қизига уйланади. Бундан хижолат бўлиб, бирмунча вақт устозга рўпара

бўлишга ийманиб юради. Аммо бу ҳолат узоқ давом этмайди, устоз ва шогирд аввалгида қадрдонлашиб, муносабатлар тикланади. Кейинчалик Мавлоно Лутфуллоҳ устознинг кичик ўғли Хожа Исҳоқ Валийни шогирд қилиб олади ва унга кичик қизи Биби Ниқояни турмушга бериб, кеч бўлса-да устоз орзуини рўёбга чиқаради.

Махдуми Аъзам Мавлоно Лутфуллоҳга тафсир, фикҳ, мантиқ, табобат, мироблик илмларини ўргатибгина қолмай, муридларига “Биздан кейин сизларга Мавлоно Лутфуллоҳ етакчи бўлади”, деб қайта-қайта такрорлаган, бир неча марта ўз қўли билан “Иршоднома” битиб берган эди. Манбаларда келтирилишича, устоз ва шогирд Марказий Осиёдаги Фарғона, Косон, Марғилон, Чодак, Чуст, Тошкент, Самарқанд, Бухоро, Кармана, Ҳисор томонларга бирга сафар қилишган. 1542 йили Махдуми Аъзам вафот этгач, Мавлоно Лутфуллоҳ Самарқандга бориб, хожагонлар сулукини юргиза бошлияди. Тақволи, парҳезкор, обид муршидга самарқандликлар орасида эргашувчилар кўпая боради. Самарқанддан кейин у Афғонистон, Ҷағониён, Ҳисор, Оҳангарон ўлкаларида ҳам истиқоматда бўлиб, кишиларга илму ирфон тарқатди. Умрининг сўнгти йилларини эса Чустда ўтказди.

Профессор Семёновнинг “Ўрта Осиёнинг XVI асрдаги нодир ёдгорлиги” асарида ёзилишича, Мавлоно Лутфуллоҳ она юрти Чодақдаги ихтилолфлар туфайли дастлаб Забирконга (ҳозирги Чуст яқинидаги Зувтқанд қишлоғи), сўнг Карнонга

БЕХИ ХОСИЯТЛАРИ

Беҳи меваси таркибида ўн икки фоизгача қанд, беш фоизгача органик кислоталар, эфир мойлари, пектин ва ошловчи моддалар, темир, мис, калций тузлари бор. Беҳи уруғи таркибида йигирма фоизгача шиллик, модда, гликозид, саккиз фоиздан зиёдроқ мой, бўёқ моддалари мавжуд.

Абу Али ибн Сино беҳи мевасидан тайёрланган дамлама ва қайнатмани иҷетарни, йўғон ичак яллиғланишини даволашда, шунингдек, иштаҳа очувчи, сийдик ҳайдовчи омил сифатида қўллаган. Беҳи шираси билан дамқисма, қон туфлаш ва мия оғригини даволашда ишлатган. Беҳи уруғини ўпка ва нағас йўллари, қовуқ касалликларига малҳам қилган.

Манбаларда қайд этилишича, улуғ аллома, нақшбандийлик тариқати раҳнамоларидан Мавлоно Лутфуллоҳ Чустий 1571 йили саксон тўрт ёшда Чустда вафот этди ва шу ерда дағн қилинган.

**Муроджон ИСМОИЛОВ,
Темурали ИКРОМОВ,
тадқиқотчилар**

Манбалар:

1. Мулла Ниёз Муҳаммад Ҳўқандий. "Тарихи Шоҳруҳий", Қозон, 1885 йил.
2. А. Семёнов. "Ўрта Осиёнинг XVI асрдаги нодир ёдгорлиги", Тошкент, 1941 йил.
3. "Насабномаи Мавлоно Лутфуллоҳ Чустий", кўлёзма, 1867 йил.
4. "Маноқиби Мавлоно Лутфуллоҳ Чустий", кўлёзма, 1896 йили кўчирилган (Чодак нусхаси).

ланади ва қабзиятни даволаш учун овқатдан олдин 50 гр. истеъмол қилинади.

3. Бир-икки ош қошиқ беҳи барги ва ёш новданинг янчилган кукунидан олиб, 300 гр. сув қуйилиб, паст оловда 15 дақиқа қайнатилади, совигач сузуб олинади. Қандли диабетда ва қон босими ошганида кунига уч маҳал овқатдан олдин бир ош қошиқдан ичилади.

4. Беҳи мевасининг ичи ўйилиб, уруғи ўрнига асал ёки думба ёғи қуйилиб, бугда димлаб пиширилса, шамоллаш ва йўталда шифодир.

5. Беҳи мевасини ҳидлаш киши қайфиятини яхшилаб, таннанинг табиий кучини мустахкамлайди.

6. Соч тўқилганида 50 гр. янги узилган беҳи барги устига бир литр сув қуйилиб, ўн дақиқа паст оловда қайнатилади, бир соат тиндирилгач, тоза қилиб ювилган соchlар бу дамлама билан чайилади.

Эслатмалар:

1. Беҳини кўп истеъмол қилиш ични қотиради. Айниқса, эмизикли аёллар болани эмизганида беҳидаги ошловчи моддалар сут орқали чақалоққа ўтиб, тез ичини қотиради.

2. Беҳи мевасининг устидаги тивитининг ҳалқум ва овоз пардаларига зарари бор. Агар уни жароҳатта сепилса, қон кетиши тўхтайди.

3. Ширин ва нордон беҳилар шарбатини бир кунда бир марта, етмиш граммдан ортиқ истеъмол қилманг.

**Сафар
МУҲАММАД**

КИЧКИНА УМАРНИНГ ХИКОЯЛАРИ

Тўққизинчи ҳикоя

Шом вақти ифторлик дастурхонига ўтирганимизда кўчадан маҳалламиз болаларининг Рамазон ойи келганини қутлабайтаётган шеърлари эшитилди. Синглим Зайнаб идишдаги попукқандлардан уларга олиб чиқиб берди. Дадам хурсанд бўлганларини билдириб:

— Баракалла, қизим, бу ишинг яхши. Арзимасдек кўринган эҳсонимиз ва яхшилик римиз ҳам охиратимиз учун озуқа бўлади. Бу хусуснинг қанчалар муҳим эканини англашларинг учун сизларга суюкли Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) билан боғлиқ бир ҳикояни айтиб берақолай.

Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) Ясирибга келиб шаҳар аҳлига Ислом динини энди танита бошлаган пайтлари ҳеч ким билан чиқишолмайдиган, ҳамма билан жиққамушт бўладиган бир аёл бор эди. Аёлнинг кўпол ва дилга озор берадиган феълидан кўни-кўшиллар ҳам безор эди. Шу сабабли ҳамма ундан ўзини олиб қочишга ҳаракат киларди.

Бир куни ўша аёл бозор айланиб, одамлардан бирон нарса беришларини сўрабди. Ёмон феъли туфайли отнинг қашқасидай таниш бўлиб қолгани учун унга ҳеч ким ҳеч нарса бермабди. Ҳалиги аёл эса оғзига келган гаплар билан одамларни ҳақорат қилибди. Нихоят, очлиқдан силласи қуриб, бозорни тарқ этиби ва боши оққан томонга кетаверибди.

Оёқлари уни беихтиёр суюкли Пайғамбаримизнинг уйлари томон бошлабди. Жуда ҳолдан тойган бир ҳолатда эшикни қоқибди. Эшикни ҳазрати Ойиша онамиз очибдилар ва аёлдан нима эҳтиёжи борлигини сўрабдилар. Аёл кечадан бери ҳеч нарса емаганини айтибди.

Ойиша онамиз бу аёлнинг аҳволидан қаттиқ таъсирланибдилар. Уйга кириб, озгина хурмо олиб чиқибдилар. Афсусланганнамо бундан бошқа егулик нарса йўқлигини билдирибдилар. Аёл хурмоларни олиб, изига қайтибди.

Пайғамбаримиз (алайҳиссалом) уйга келганларида ҳазрати Ойиша ҳалиги аёл ҳақида гапириб берибдилар. Расулulloҳ Ойиша онамизнинг гапларини охиригача эшитибдилар, лекин ҳеч нарса демабдилар.

Бир оз вақт ўтгач, ваҳий фариштаси Жаброил (алайҳиссалом) Пайғамбаримизга Аллоҳ таоло ҳалиги аёлнинг барча гуноҳларини кечириб юборгани ҳақида хабар келтирибди ва афв этилиш сабабларини ҳам билдирибди. Севилли Пайғамбаримиз Ойиша онамизни ҳам бу хабардан воқиғи қилибдилар.

Воқеа аслида бундай бўлган экан: ҳалиги аёл ҳазрати Ойиша онамиздан хурмоларни олгач, уйига йўл олибди. Яқин қолганида орқасидан бир кишининг заиф овози эшитилибди. Қараса, қариликдан беллари букилган, жуда фақир бир ким-

са ундан ейиш учун нарса сўраётган экан.

Қариянинг аянчли аҳволига бефарқ қарай олмаган аёл орқасига қайтиб хурмоларнинг ярмини унга берибди, қолганини ўзи ебди. Фақир киши ёрдамсевар аёлни ич-ичидан дуо қилибди ва бу дуонинг шарофати билан Аллоҳ таоло у аёлнинг гуноҳларини кечирибди.

Расулulloҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) масжидга чиқиб, жамоатга юзланибдилар ва бундай дебдилар:

— Эй инсонлар! Бир хурманинг ярмичалик бўлса ҳам яхшилик қилиб, ўзингизни жаҳнам ўтидан сақланглар.

Кейин аёл воқеасини гапириб берибдилар. Бу гап ҳалиги аёлнинг қулоғига етиб борганида шу даража хурсанд бўлибдик, кўзларида ёш билан аввалги хатою камчиликларини кечиришини сўраб, Аллоҳга тавба қилибди.

Дадам ҳикояни тутатгач:

— Болаларим, ҳеч қачон эсингиздан чиқмасин, бундай юксак мартабага фақаттина Аллоҳга самимий қуллик қилиш билан эришиш мумкин. Аллоҳ таоло Куръони каримда ҳам бизларга: “Эй мўминалар, Аллоҳдан қўрқинглар ва (ҳар бир) жон эрта (Қиёмат куни) учун нишани (яъни, қандай эзгу амални) тақдим этаётганига қарасин!” деб хитоб қилган, — дедилар.

Боядан бери дадамнинг гапларини индамай эшитиб ўтири-

ган онам сұхбатта күшилдилар:

— Бизга арзимас кўринган ишлар ҳам охиратимиз учун энг зарур бўлиб чиқиши мумкин. Масалан, бирорга айтган бир оғиз ширин сўзимиз, оғир юк кўтариб кетаётган инсонга берган ёрдамишим шулар жумласидан. Энг асосийси, хайрли ишларга биринчилардан бўлиб ташаббус кўрсатиш ва давомли қилишдир. Пайғамбаримизнинг бир саҳобалари саодат даврига оид хотираларидан бирида бундай ҳикоя қўлган эди:

“Биз Пайғамбаримиз (алайхиссалом) билан бирга бир жойда ўтирган эдик. Пешин намозига ҳали вақт бор эди. Шунда шаҳарга бир гуруҳ кишилар кириб келишди. Уларнинг афтангоридан жуда узоқдан келаётганларини билиш қийин эмасди. Ноҷор ҳолда бўлганлари сабабли кийимлари ҳам устларини тузукроқ ёпмаган эди. Расулуллоҳ уларнинг ҳолатини кўриб жуда ачиндилар. Фамгин бир ҳолатда уйга кетдилар. Орадан бир оз вақт ўтгач, қайтиб келдилар. Муборак юзларидан юраклари қаттиқ сиқилганини билиш мумкин эди. Аzon чақиришни буордилар. Аzon чақирилди, сўнг намоз ўқилди. Намоздан кейин Расулуллоҳ (соллаллоҳ алайҳи ва саллам) жамоатга юзландилар:

— Ҳар ким бирор нарса беришга ҳаракат қилсин; пули бор пулидан берсин, ортиқча кийим-кечаги бор ундан биттасини берсин. Буғдойи бор буғдойдан, арпаси бор арпадан берсин. Лекин мутлақо нимадир беринг. Ҳатто бир дона хурмоси бор киши ўшанинг ярмини шу фақирларга берсин, — дедилар.

Мадиналик бир киши Расулуллоҳнинг чақириқларига жавобан иккита оғир халтани олиб келиб, ҳазрати Пайғамбаримизнинг оёқлари остига се-

кингина қўйди. Буни кўрган бошқалар ҳам ўзларидан нарсалардан ҳалиги кишининг халталари ёнига олиб келиб қўйиши.

Расулуллоҳнинг юзлари табассумдан ёришди. Биринчилардан бўлиб ташаббус кўрсатган кишини ва бошқаларни назарда тутиб марҳамат қилдилар:

— Ким фойдали ва хайрли бир одатни бошласа, ҳам ўша ишининг савобини олади, ҳам ундан кейин бу ишни давом эттирганларнинг савобидан насибадор бўлади. Ҳеч кимнинг оладиган савоби камаймайди”.

Онам ҳикояларини тугатар-тугатмас Зайнаб ҳайратини яширолмай:

— Вой-бў, демак, биз бошлаган ишни давом эттирганларнинг савобидан ҳам ҳисса олар-канмиз-да?! — деди.

— Ҳа, қизалогим, Аллоҳ таолонинг марҳамати жуда кенг. Айниқса, мана шундай Рамазон ойларида бир савобимизга ўн савоб берилади. Шунинг учун бундай фурсатлардан муносиб шаклда фойдаланиб қолишимиз керак, — дея жавоб бердилар дадам.

Эртаси куни мактабдан эртароқ келиб, хонамда дарс тайёрлаб ўтирган эдим. Бир пайт қия очиқ турган эшиқдан ойманинг овозлари эшитилди:

— Ҳа, Зайнаб, бугун жуда

хурсанд кўринасан. Тинчликми, нима бўлди?

Мактабдан эндиғина келган Зайнаб ойимга салом бериб, мактабда бўлган бир воқеани гапириб берди.

— Боя катта танаффусда синфдошим Лайлонинг йиғлаб ўтирганини кўриб қолдим. Менга кўзи тушгани заҳоти кўзёшларини яширишга ҳаракат қилди. Лайло жуда ёқимтой ва ақёли қиз. Оиласи бир оз қийналган, лекин дадаси Лайлонинг ҳеч қандай камчиликсиз ўқиши учун қўлидан келган ёрдамини аямайди.

Дарс тугаб, уйга қайтаётганимизда Лайло китобини йўқотиб кўйганини айтиб қолди. Танаффусда шунинг учун йиғлаб ўтирган экан. Кўпдан бери майдада-чўйда эҳтиёжларим учун берган пулингиздан тежаб, анчагина пул йиғиб кўйган эдим. Шу пулларни унга бердим. Аввалига қизариб кетди, олмайман, деб қаршилик кўрсатди. Дадамдан ва сиздан эшигтганим кечаги ҳикояларни айтиб берганимдан сўнг ҳеч нарса демади. Энди бундан кейин Лайлого ёрдам бериб тураман. Лекин, ойижон, сиздан илтимос, бу ишимни ҳеч ким билмасин. Чунки ўзингиз яширин қилинган яхшиликнинг савоби янада кўпроқ бўлишини айтган эдингиз.

— Албатта, қизим. Бу айтган гапларинг менга омонат. Мен ҳам сенинг савобларингга шेरик бўлмоқчиман. Шунинг учун бундан кейин кўпроқ пул бериб тураман.

Зайнаб хурсанд бўлиб мен ўтирган хонага кириб келганида ойим билан иккалала-ри ўрталаридағи сұхбатдан бехабардек ўтирдим. Чунки Зайнаб бошлаган хайрли ишини ҳеч кимга билдири-масликка қарор қўлган эди.

Маҳмуд МАҲКАМ
тайёрлади

МАЛАЙЗИЯНИ КЎРМАБСИЗ...

Малайзия жанубий-шарқий Осиёнинг қоқ ўртасида, жуғроғий жиҳатдан қулай иқлимда жойлашган. Бу ўлка жуда кўп ажойиботлари билан ном чиқарган. Малайзия дунёдаги энг ривожланган мамлакатлардан саналади, у минтақада Сингапурдан кейин иккинчи ўринда туради.

Малайзия аҳолининг таркиби жиҳатидан ҳам, тили ва эътиқоди ҳар хиллилиги жиҳатидан ҳам гаройиб юрт. Йигирма икки миллионли аҳолининг 59 фоизи малайлар, 32 фоизи — хитойлар, 9 фоизи ҳиндлардир. Ислом — расмий давлат дини бўлишига қарамай, жами аҳолининг 53 фоизи сунний мусулмон, 35 фоизи буддий, ҳиндсий, даочий, 12 фоизи эса насронийдир.

Бу ўлканинг довругини дунёга ёйган нарса булар ҳам эмас. Дунёдаги энг баланд бино — Петеронас Тауэрс (эгизак миноралар) ҳам Малайзияда жойлашган. Баландлиги жиҳатидан жаҳондаги учинчи телеминора ҳам шу ерда. Осиё қитъасидаги энг улкан масжид ҳам Малайзияда. Энг кўп ва ранг-баранг денгиз жониворлари тўпланган фоятда катта аквариум ҳам шу ўлкада. Ҳашаматли меҳмонхоналар, товар қўплигидан қадам босгани жой қолмаган дўконларни айтмай қўяверинг. Энг арzon нархдаги электрон бу-

юмларни ва қўл телефонларни, кийим ва пойабзалини, соат ва чарм маҳсулотларни фақат шу ердаги дўконларда харид қилиш мумкин. Дехқон бозорлари ва тунги бозорларда папайя, рамбутан, гуава, кокос ёнғоги, ананас, манго, тарвуз, мангустин, банан, памело, жайбу, юлдузмева каби ранг-баранг мева — полиз маҳсулотлари қўплигидан кўз қамашади. Бу ўлкага келган сайёҳларни шунингдек, турли совға ва рўзгор буюмлари, кўлда гул солинган ипак ва иғазламалар, хушбичим кўйлаклар ҳам қизиқтириши щубҳасиз. Ошхоналарнинг барчаси ҳалол, шариат талабларига мувофиқ таом тайёрлади.

Малайзия жами 1007 орол ва оролчалардан иборат. Унинг таркибига ўн учта штат, икки федерал ўлка киради. Барча штатлар денгизга туташган. Тўққиз штатни сultonлар бошқаради, уларнинг ҳар бири навбати билан беш йилга Малайзия подшоҳи бўлади.

Бу мамлакатга сафар қўлмоқчи бўлсангиз, айrim қоидаларни билиб қўйишингиз фойдалан холи эмас. Унга бориш учун виза шарт эмас, фақат яроқлилиги олти ойдан кам бўлмаган хорижий паспорт кифоя. Чунки МДХ мамлакатлари фуқароларига ўтиз кунлик сафар учун виза талаб қилинмайди. Мамлакатга хоҳлаган миқдорда хорижий валюта олиб кириш мумкин. Фақат наркотик моддалар, курол-яроғ, фаҳшни тарғиб қилувчи маҳсулотлар, Исроил моллари ва пул-танглари, Куръон оятлари туширилган кийим-бош, радиоприёмник, юз граммдан ортиқ ол-

тин, осори-атиқа (антиквариат), ёввойи күш ва ҳайвонлар, гивеи ўсимлиги ва уруфуни олиб кириш тақиқланади. Шунингдек, айrim моллар, масалан гилам, кийим-кечак, қимматбаҳо тақинчоқлар, шоколад маҳсулотлари, аёллар сумкачаси кабиларни олиб кирмокчи бўлганлар “вақтингчалик импорт” учун маълум миқдорда бож пули тўлашади, аммо улар қайтаётганида товар ва тўланган пул чиптасини кўрсатса, ўша пули қайтариб берилади.

Барча шаҳарларга шинам автобуслар қатнаиди, йўлкира унча қиммат эмас. Ёшингиз 23-60 орасида ва ҳалқаро ҳайдовчилик гувоҳномангиз бўлса, ижарага автомобил олиб саир қилишингиз мумкин. Такси хизмати ҳам кенг йўлга қўйилган, ҳайдовчилар хушмуомала. Чунки туризм вазирининг сўзларига қараганда, йўловчиларга қўпполлик қилган ҳайдовчи қаттиқ жазоланади, ҳатто қамоқقا ташланади, у ишлаётган компанияга йирик миқдорда жарима солинади.

Малайзия ниҳоятда осойишта ва барқарор ўлка. Унда хилма хил миллат ва диндаги ҳалқлар аҳил, тотув яшашмоқда. Ҳар бир сайёҳ буни ўз кўзи билан кўриши мумкин.

Аҳмад ТУРСУН
тайёрлади.

